

www.conpolis.eu

**Οι Βασικοί Σκοποί της Ομοσπονδίας
εν συντομία:**

- Η ενίσχυση των σχέσεων, η ανταλλαγή ιδεών και η αλληλεγγύη μεταξύ των ανά τον κόσμο Κωνσταντινουπολιτών.
- Η προάσπιση και προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ειδικότερα των δικαιωμάτων των Κωνσταντινουπολιτών, όπως αυτά προστατεύονται από τις διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων του ανθρώπου.
- Η συμπαράσταση και υποστήριξη προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως

Ιούλιος 2025 , Τεύχος 14/07

-Επιτυχίες Υποστηριζόμενων από την ΟΙΟΜΚω μαθητριών/ων σε ΑΕΙ,σ.2-3.

-Συνέδριο 70 έτη Σεπτεμβριανών και 60 έτη Απελάσεων,σ.4-6.

-Συνεργασία Παν. Μακεδονίας – ΟΙΟΜΚω, σ.7-9.

-Ψήφισμα Συγκλήτου ΗΠΑ 1995,σ.10-13.

-Ανακοινώσεις ΟΙΟΜΚω,σ.14 23,31.

-Ομιλία της Α.Θ.Π. στο Παγκ. Συμβ. Θρησκειών για την Ειρήνη,σ.24-30.

-Η Α.Θ.Π. στην ν.Τένεδο, σ.32-34.

-Παιδούπολη ν.Πρώτης,σ.35-36.

Μηνιαία Ενημέρωση Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών
Monthly Bulletin of the Ecumenical Federation of Constantinopolitans
Istanbulu Rumların Evrensel Federasyonu Aylık Bülteni

**Η Οικουμενική
Ομοσπονδία
Κωνσταντινουπολιτών
εύχεται με την βοήθεια
της Παναγίας να έρθει η
ειρήνη στους
δοκιμαζόμενους λαούς,
υγεία και ευτυχία
σε όλο τον Κόσμο**

**Αποτελέσματα Εισαγωγικών Εξετάσεων των Μαθητριών και Μαθητών
σε ΑΕΙ που είχαν υποστηριχθεί από την
Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών
Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΝΩ 5% ΤΗΣ
ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.
ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2024-25 Η ΟΙΟΜΚΩ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ
ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕ 41 ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ Β΄ ΛΥΚΕΙΟΥ**

Όνομα – Επώνυμο	Σχολή/Τμήμα – ΑΕΙ Επιτυχίας
Ορφέας Γιαννόπουλος	Γεωπονικό Πανεπιστήμιο
Φραγκίσκος Χρυσουλάκης	Τμήμα Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων στο ΠΑΔΑ
Χρήστος Πιοτόπουλος	Τμήμα Χρηματοοικονομικής και Τραπεζικής Διοικητικής Πανεπιστημίου Πειραιά
Ολυμπία Καπαραλιώτη	Ψηφιακών Μέσων και Επικοινωνίας, Αργοστόλι Κεφαλλονιάς, Ιόνιο
Καλλιόπη Λεβαντή	Ψυχολογία, Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστή- μιο Αθηνών
Κωνσταντίνα Παναγιωτίδη	Πανεπιστήμιο Πειραιά στο τμήμα Στατιστικής και Ασφαλιστικής Επιστήμης
Ίριδα Κουτσοθανάση	Τμήμα Ψυχολογίας του Παντείου Πανεπιστημί- ου
Αντώνης Γρηγοριάδης	Τμήμα Επικοινωνίας και ΜΕΕ,. ΕΚΠΑ
Νικόλαος Γρηγοριάδης	Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Νικόλαος Καναβούτσης	Πανεπιστήμιο Πειραια, Οργάνωση και Διοίκηση Επιχειρήσεων
Δημήτριος Κόκαλης	Σχολή Μηχανικών Πληροφορικής και Υπολογι- στών, ΠΑΔΑ
Βασιλική Ζιάνου.	ΤΕΦΑΑ. Αριστοτέλειο Παν. Θεσσαλονίκης
Ελένη Τάκου	Σχολή Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Φυσι- κών Επιστημών - Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο

Νικηφόρος Ξένος	Σχολή Διοικητική Επιστήμη και Τεχνολογία- Παν. Πελοποννήσου.
Γιώργος Χρηστάκης	Σχολή Διοίκησης Επιχειρήσεων του Μεσο- γειακού πανεπιστημίου- Ηράκλειο Κρήτης
Γιαννης Κατσικάδης	Πολιτικών Μηχανικών, Αριστοτέλειο Πανεπι- στήμιο Θεσσαλονίκης
Γεράσιμος Πατουνας	Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών Στρατού Ξη- ράς
Παναγιώτα Ιόλη Βαλάκη	Σχολή Νομικής , Ε.Κ.Π.Αθηνών
Αλέξανδρος Λυμπέρης	Τμήμα Ναυτιλιακών Σπουδών στο Πανεπι- στήμιο Πειραιά,
Μαριάννα Φαζάκη	Τμήμα Νομική, Δημοκρότειο Παν. Θράκης - Κομοτηνή
Στεφανία Κοζάνογλου	Τμήμα Επιστήμης Διαιτολογίας- Διατροφής στο Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο
Νικολέττα Τρεμούλη	Τμήμα Κοινωνιολογίας, Πάντειο Πανεπιστή- μιο
Αντωνία Γιάννου	Τμήμα ψηφιακών τεχνών και κινηματογρά- φου, ΕΚΠΑ
Ιωάννης Παπαδάκης	Ιατρική Σχολή, ΕΚΠΑ
Χρήστος Δημητριάδης	Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων, Πανεπ. Πα- τρών
Γεώργιος Χριστάκης	Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων, Πανεπιστήμιο Κρήτης
Αλεξάνδρα Ψευτέλη	Σχεδίαση και Οπτικών Συστημάτων, Παμ. Δυ- τικής Αττικής
Στέφανος Τσιάκκας	Τμήμα Λογιστικής και Χρηματοοικονομικών, Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών
Ορέστης Βλαχάκης	Τμήμα Γεωλογίας, Πανεπιστήμιο Πατρών
Ιωάννης Τσολακίδης	Σχολή Μηχανολόγων Μηχανικών, Εθνικό Με- τσόβιο Πολυτεχνείο

Διεθνές Συνέδριο

70 Χρόνια από το Πογκρόμ (6-7 Σεπτεμβρίου 1955)

60 Χρόνια από τις Μαζικές Απελάσεις (1964-65)

κατά του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης

από το κράτος της Τουρκίας

ΝΕΟΣ ΚΥΚΛΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

-Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας (ΣΕΥΑΤ)

-Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών (ΝΚΚ)

υπό την αιγίδα της

Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών (ΟιΟμΚω)

19 και 20 Σεπτεμβρίου 2025

Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών

Δημ. Σούτσου 46, Αμπελόκηποι Αθηνών

Είσοδος Ελεύθερη email: nnar@otenet.gr

Ο Ελληνισμός της Κωνσταντινούπολης οφείλει να μην ξεχνά

Το Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας (ΣΕΥΑΤ) σε συνεργασία με το Νέο Κύκλο Κωνσταντινουπολιτών (ΝΚΚ) και υπό την αιγίδα της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών (ΟιΟμΚω), διοργανώνουν Διεθνές συνέδριο για τα 70 χρόνια από το Πογκρόμ των Σεπτεμβριανών του 1955 και τα 60 χρόνια από τις Μαζικές Απελάσεις των Ελλήνων υπηκόων της Κωνσταντινούπολης από το Τουρκικό κράτος κατά την περίοδο 1964-1965. Διακεκριμένοι επιστήμονες από την Ελλάδα, την Τουρκία και το εξωτερικό θα αναλύσουν και θα παρουσιάσουν τα αποτελέσματα των ερευνών τους για τα συνταρακτικά αυτά γεγονότα που καθόρισαν ανεξίτηλα την πορεία όλου του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης και δρομολόγησαν νέες κοινωνικές, οικονομικές, πολιτικές και πολιτιστικές καταστάσεις. Το Διεθνές συνέδριο θα διεξαχθεί στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών (Δημ. Σούτσου 46, Αμπελόκηπους Αθηνών), στις 20 και 21 Σεπτεμβρίου 2025. Πληροφορίες στο email: nnap@otenet.gr

The Greek-Orthodox Community of Constantinople-Istanbul must not forget

The Association of Greek Citizens Deported from Türkiye (GCDT), in collaboration with the New Cycle of Constantinopolitans (NCK) and under the auspices of the Ecumenical Federation of Constantinopolitans (EFC), are organizing an International Conference on the 70th anniversary of the September Pogrom of 1955 and the 60th anniversary of the mass Deportations of 1964-65 against the Greek-Orthodox Community of Istanbul. Distinguished scientists from Greece, Türkiye and abroad will analyze and present the results of their research on these shocking events that indelibly determined the course of all Hellenism in Constantinople and initiated new social, economic, political and cultural situations. The International Conference will be held at the Cultural Center of Constantinopolitans (46 Dimitris Soutsou street, Ampelokipoi Athens), on September 20 and 21, 2025. For further information, contact: nnap@otenet.gr.

International Conference

*70 Years from the Pogrom of September 6-7, 1955
60 Years from the Mass Deportations of 1964-65
against the Greek-Orthodox Community of Istanbul
by the State of Türkiye*

ΝΕΟΓ ΚΥΚΛΟΣ
ΚΟΙΝΩΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

- Greek Citizens Deported from Türkiye (GCDT)

- New Cycle of Constantinopolitans (NCC)

under the auspices of
Ecumenical Federation of Constantinopolitans (EFC)

19 and 20 September 2025

Cultural Center of Constantinopolitans

46 Dimitriou Soutsou Street, Ampelokipi Athens

Free admission email: nnap@otenet.gr

Υπογραφή Συμφώνου Συνεργασίας μεταξύ Πανεπιστημίου Μακεδονίας και Οιορκω

ΣΥΜΦΩΝΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Στη Θεσσαλονίκη, σήμερα, 14/7/2025 2025 μεταξύ των παρακάτω:

1. Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «**Πανεπιστήμιο Μακεδονίας**», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη, οδός Εγνατία 156, 54636 Θεσσαλονίκη, και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Καθηγητή κο Στυλιανό Δ. Κατρανίδη, Πρύτανη αυτού, το οποίο θα καλείται, εν συντομία, «**Πανεπιστήμιο**» και
2. Του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «**Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών**» που εδρεύει στη Λεωφ. Καποδιστρίου 17, Φιλοθέη 152337 και εκπροσωπείται νόμιμα για την υπογραφή του παρόντος από τον Ομότιμο Καθηγητή Νικόλαο Ουζούνογλου, Πρόεδρο αυτής, το οποίο θα καλείται, εν συντομία, «**Σύνδεσμος**», συμφωνούνται τα ακόλουθα:

Πεδία συνεργασίας

Τα δύο μέρη, λαμβάνοντας υπόψη:

- τη συμπληρωματικότητα των καταστατικών τους στόχων,
 - την ανάγκη διασύνδεσης και την από κοινού λήψη αποφάσεων για δράσεις των δύο φορέων,
 - το κοινό ενδιαφέρον για την ανάπτυξη ερευνητικών δράσεων,
 - την ανάγκη δημιουργίας ενός συνεχούς διαύλου επικοινωνίας και ανταλλαγής τεχνογνωσίας με στόχο την ενίσχυση των σχέσεων και της πνευματικής όσο και παραγωγικής συνεργασίας,
- συμφωνούν ότι θα εργαστούν από κοινού για την επίτευξη των σκοπών τους.

Τα πεδία συνεργασίας περιλαμβάνουν ιδίως:

- ❖ Ανταλλαγή απόψεων και πληροφοριών για τη διαμόρφωση πολιτικής ανάπτυξης κοινών ή/και συμπληρωματικών δράσεων μεταξύ των δύο φορέων.

- ❖ Συντονισμένες ενέργειες δικτύωσης και προβολής των κοινών δράσεων των δύο φορέων με δίκτυα και φορείς του εξωτερικού και εσωτερικού
- ❖ Συντονισμό ενεργειών για την κοινή προβολή των απόψεών τους σε εθνικά, περιφερειακά και κοινοτικά θεσμικά όργανα με ιδιαίτερη έμφαση στην πολιτιστική κληρονομία του Ελληνισμού της Ανατολής.
- ❖ Ανάληψη δράσεων των δύο φορέων με στόχο την ανάπτυξη συνεργιών με φορείς συναφούς ή συμπληρωματικής αρμοδιότητας που δραστηριοποιούνται στον ευρύτερο χώρο της Μακεδονίας.
- ❖ Αξιοποίηση και συνεργασία χρηματοδοτούμενων επιχειρησιακών (ευρωπαϊκών και ελληνικών) προγραμμάτων.
- ❖ Κοινές δράσεις-συνεργασίες, ιδίως με τα Τμήματα: Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης, Εκπαιδευτικής και Κοινωνικής Πολιτικής, Εφαρμοσμένης Πληροφορικής, Βαλκανικών, Σλαβικών και Ανατολικών Σπουδών, Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών του Πανεπιστημίου.
- ❖ Συνεργασία σε προγράμματα Δια βίου μάθησης.
- ❖ Ανταλλαγή τεχνογνωσίας και εμπειρίας σε θέματα οργάνωσης και διοίκησης.
- ❖ Κοινός σχεδιασμός και συνδιοργάνωση εκδηλώσεων.

Ενδεικτικά αναφέρονται:

1/Δημιουργία έδρας μελετών της καθ' ημάς Ανατολής σε θεματικές κοινού ενδιαφέροντος.

2/Εκδοτική συνεργασία για την ανάθεση εκδόσεων, λευκωμάτων σχετικά με τον πολιτισμό και ιστορία του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης στον εκδοτικό οίκο του Πανεπιστημίου.

3/ Συνδιοργάνωση Συνεδρίων, Συμποσίων, Ημερίδων σε εθνικό ή διεθνές επίπεδο σε θέματα και ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος

4/ Υποστήριξη Διδακτορικών Διατριβών και Μεταπτυχιακών Εργασιών με θέματα του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης και Ανατολής.

5/ Συμμετοχή από κοινού σε Προγράμματα που υποστηρίζονται από εθνικούς, ευρωπαϊκούς και διεθνείς οργανισμούς στα θέματα κοινού ενδιαφέροντος.

Μέθοδος συνεργασίας

Ως μέθοδος συνεργασίας συναποφασίζεται η δημιουργία διαύλων επικοινωνίας, με την καθιέρωση άτυπων επαφών σε επίπεδο διοίκησης, οι οποίες θα πραγματοποιούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα, θα εισηγούνται και θα συντονίζουν τις ενέργειες που μπορούν να υλοποιηθούν από κοινού.

Σύνδεσμος μεταξύ των δυο φορέων ορίζεται, από κοινού, ο Ομοτ. Καθ.
Νικόλαος Ουζούνογλου.

Η παρούσα συμφωνία συντάχθηκε στη Θεσσαλονίκη, στις
14/7/2025 σε δύο πρωτότυπα αντίτυπα στην Ελληνική γλώσσα.

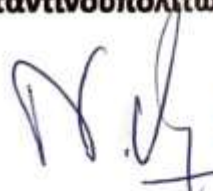
Τα Συμβαλλόμενα Μέρη

Για το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας

Για την Οικουμενική Ομοσπονδία
Κωνσταντινουπολιτών

Καθηγητής Στυλιανός Δ. Κατσανίδης
Πρύτανης

Ομοτ. Καθ. Νικόλαος Ουζούνογλου
Πρόεδρος

ΔΡΑΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΛΠΙΣ

Επαναπατρισμός Κωνσταντινουπολιτών Νέας Γενιάς

Η δράση αφορά την υποστήριξη του ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΥ ΝΕΩΝ, κατά προτίμηση οικογενειών που το ένα μέλος τους τουλάχιστον έχει καταγωγή από την Πόλη και συνίσταται στην ενεργή υποστήριξη για εύρεση εργασίας, κατοικίας και δημιουργίας νοικοκυριού. Επιπλέον προϋπόθεση σε περίπτωση τέκνων εγγραφής τους στα Ομογενειακά Σχολεία. Η δράση συνδέεται με το Πρόγραμμα Υποτροφιών εκπόνησης μεταπτυχιακών σπουδών σε ΑΕΙ της Πόλης. Οι ενδιαφερόμενες/οι παρακαλούνται να επικοινωνήσουν : nnap@otenet.gr

Το λίγο γνωστό Ψήφισμα της Συγκλήτου των Η.Π.Α. στην 40η Επέτειο των Σεπτεμβριανών με πρόταση του Γερουσιαστή κ. D' Amato. Η Βουλή των Ελλήνων αλλά και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν θα έπρεπε να κάνει το ίδιο στην 70η Επέτειο φέτος;

SENATE RESOLUTION 160—MARK-
ING THE ANNIVERSARY OF THE
ANTI-GREEK POGROM IN TUR-
KEY ON SEPTEMBER 6, 1955

Mr. D'AMATO submitted the follow-
ing resolution; which was referred to
the Committee on the Judiciary.

S. RES. 160

Whereas, in September 1955, there existed a
Greek minority population of 100,000 in Is-
tanbul, Turkey;

Whereas, on the night of September 6-7,
1955, a pogrom against the Greek community
began in Istanbul;

Whereas, anti-Greek rioters attacked, pil-
laged, gutted and destroyed more than 2,000
Greek homes, 4,200 Greek shops and stores, 73
Greek Orthodox churches, 52 Greek schools,
eight Greek cemeteries, all three major
Greek newspaper plants, and dozens of Greek
factories, hotels, restaurants and warehouses
in Istanbul;

Whereas, 15 Greeks were killed in the po-
grom or died subsequently, and 32 were seri-
ously injured;

Whereas, as many as 200 women were raped
by rioters;

Whereas, the U.S. Consul General in Istan-
bul reported that police stood idly by or
cheered on the rioting mobs;

Whereas, the State Department received
confirmation of "elaborate advanced plan-
ning for widespread destruction of the prop-
erty of the indigenous Greek community,"
involving careful preparations by many indi-
viduals;

Whereas, American journalist Frederick
Sondern, Jr., writing at the time for Readers
Digest, described the events of that night as
" . . . one of the wildest eruptions of mob
fury and hysteria in modern times . . . "

Whereas, homes of Greek officers stationed at NATO headquarters in the Turkish city of Izmir were also attacked and destroyed;

Whereas, rioters attacked and burned down the Greek Consulate in Izmir and the Greek Pavilion at the Izmir International festival;

Whereas, Turkish authorities failed at the time to convict a single rioter, out of thousands, for any crime committed during the pogrom;

Whereas, five years later, after a military coup in Turkey, the former Prime Minister and Acting Foreign Minister at the time of the pogrom were charged with, and convicted of, numerous criminal actions, including the instigation of the anti-Greek riots;

Whereas, the pogrom marked the beginning of the end of the Greek community's presence in Istanbul, numbering about 2,000 in 1995;

Whereas, September 6, 1995 will mark the 40th Anniversary of the pogrom; Now, therefore, be it

Resolved, That it is the Sense of the Senate that the President should (1) Take all appropriate steps to observe and commemorate the loss of life and property, and the numerous injuries and offenses, which took place during the pogrom by proclaiming September 6, 1995 as a day of remembrance for the victims of these attacks; and

(2) Urge all Americans to honor the victims of the pogrom in the appropriate manner.

Mr. D'AMATO. Mr. President, I rise today to submit a resolution commemorating the anti-Greek pogrom that took place in Istanbul and Izmir, Turkey, on the night of September 6-7, 1955. With the coming 40th anniversary of this horrible event, this resolution is meant to commemorate the tragic losses and horrific destruction of these riots and to honor its victims.

In September 1955, the Greek minority population in Istanbul numbered over 100,000 people. Today, slightly over 2,000 remain. This pogrom marked the beginning of the end of the Greek community's presence in Istanbul and became "one of the wildest eruptions of mob fury and hysteria in modern times" as the journalist Frederick Sonder, Jr., writing at the time in the *Readers Digest*, described.

Rioters killed 16 Greeks, and wounded 32 more. And it is reported that as many as 200 Greek women were raped on this one night.

Moreover, anti-Greek rioters wantonly attacked, pillaged, gutted, and destroyed more than 2,000 Greek homes, 4,200 Greek shops and stores, 73 Greek Orthodox churches, 52 Greek schools, 8 Greek cemeteries, all 3 major Greek newspaper plants, and dozens of Greek factories, hotels, restaurants, and warehouses in Istanbul. At the time, the World Council of Churches placed the damages at \$150 million. Other sources reported the damage to be double that amount.

Similar attacks occurred in Izmir, Turkey at the same time when rioters attacked and burned down the Greek Consulate and the Greek Pavilion at the Izmir International Fair, as well as attacking the homes of several Greek officers stationed at the NATO headquarters there.

During this time, the U.S. State Department reported extensively on the

pogrom, and described the destruction as "extremely widespread," adding "only a very small percentage of community property appears to have escaped molestation."

Mr. President, I am submitting this resolution so that the victims of this pogrom are not forgotten and the perpetrators know that their vicious attacks will not pass into history without condemnation and hopefully redress, to the extent that this could be done. Just as pogroms in the former Russian empire, during and after the Russian revolution ended the lives of thousands of Jews, these pogroms cannot be forgotten or denied. History must remember.

Mr. President, at this time, I ask unanimous consent that dispatches from the U.S. State Department concerning the pogrom, as well as a listing of the deaths during the riots, be made a part of the RECORD. These documents were reprinted in the 1992 Helsinki report, "Denying Human Rights & Ethnic Identity: The Greeks of Turkey."

I urge my colleagues to support this important resolution and honor the victims of this despicable act.

There being no objection, the material was ordered to be printed in the RECORD, as follows:

APPENDIX B

From: Amcong, Istanbul.

To: The Department of State, Washington.

Subject: Damage caused to Greek Orthodox community establishments during the September 6 Riots.

A survey of the damage inflicted on public establishments of the Greek Community of Istanbul during the rioting on the night of September 6-7 shows that the destruction caused has been extremely widespread. In fact, only a very small percentage of community property appears to have escaped molestation. Although there are as yet no figures available assessing the damage sustained, the number of establishments attacked and the nature of the destruction caused in the course of the night under reference convey a clear picture of the scope of the devastation. In most cases the assault on these establishments involved a thorough wrecking of installations, furniture, equipment, desecration of holy shrines and relics, and looting. In certain instances serious damage was inflicted on the buildings themselves by fire.

Information received from the Greek Orthodox Patriarchate shows that of the 95 houses of worship listed on the books of the Archbishopric of Istanbul 61 were either completely or partially damaged. Eight of them became the victims of flames. The religious edifices thus affected are identified as follows:

1. Aghia Triada, Taksim—Wrecked, pillaged and destroyed by fire.
2. St. Constantin, Kalyoncu Kulluk—Wrecked, pillaged and destroyed by fire.
3. Motamorphosis, Cemetery of Sisli—Wrecked and pillaged.
4. Sotiros Christou, Galata—Wrecked and pillaged.
5. Saint Nicolas, Galata—Wrecked and pillaged.
6. Saint Jean, Galata—Wrecked and pillaged.
7. Saint Dimitri, Kurtulus—Wrecked and pillaged.
8. Saint Athanase, Kurtulus—Wrecked and pillaged.
9. Saint Elephtere, Kurtulus—Wrecked and pillaged.

10. Ivanghelistras, Kurtulus—Wrecked and pillaged.

11. Ghenethlion tis Theotocou, Besiktas—Wrecked and pillaged.

12. Saint Phocas, Ortaköy—Wrecked and pillaged.

13. Saint Dimitri, Kurucesme—Wrecked and pillaged.

14. Ton Taxiarchon, together with residence of Bishop, Arnavutköy—Wrecked and destroyed by fire.

15. Saint Haralambos, Bebek—Wrecked and pillaged.

16. Evangelismos tis Theotocou, Boyacköy—Wrecked and pillaged.

17. Taxiarchon, Istinye—Wrecked and pillaged.

18. Saint Nicolas, Yeniköy—Wrecked and pillaged.

19. Saint Paraskevi, Tarabya and residence of Bishop—Wrecked and destroyed by fire.

20. Saint Paraskevi, Büyükdere—Wrecked and pillaged.

21. Saint Jean, Yeni Mahalle—Wrecked and pillaged.

22. Saint Constantin, Pasabagco—Wrecked and pillaged.

23. Genethlion tis Theotocou, Kandilli—Wrecked and pillaged.

24. Saint George, Çengelköy—Wrecked and pillaged.

25. Prophe Ilia, Üsküdar—Wrecked and pillaged.

26. Agia Triada, with residence of Bishop—Kadiköy—Wrecked, pillaged and destroyed by fire.

27. Saint Georges, Kadiköy—Wrecked and pillaged.

28. St. Jean Chrysostome, Kadiköy—Wrecked and pillaged.

29. Saint Ignace, Kadiköy—Wrecked and pillaged.

30. Saint Dimitri, Büyükdere—Wrecked and pillaged.

31. Dormition of the Virgin, Büyükdere—Wrecked and pillaged.

32. Metamorphosis tou Christou, Büyükdere—Wrecked and pillaged.

33. Saint Georges, monastery, Heybeliada—Wrecked and pillaged.

34. Saint Spiridon, monastery, Heybeliada—Wrecked and pillaged.

35. Zoodochos Pighi, Balikli—Wrecked and destroyed by fire.

36. Genethlion tis Theotocou, Belgradiou, Yedikule—Wrecked and pillaged.

37. Saint Constantin, Samatya—Wrecked and pillaged.

38. Saint Paraskevi, Samatya—Wrecked and pillaged.

39. Saint Georges, Samatya—Wrecked and pillaged.

40. Saint Minas, Samatya—Wrecked and pillaged.

41. Dormition of the Virgin, Exi Harmara—Wrecked and pillaged.

42. Saint Theodore, Langa—Wrecked and pillaged.

43. Saint Elpidia, Kumigapi—Wrecked and pillaged.

44. Saint Kiriaki, Kumigapi—Wrecked and pillaged.

45. Saint Nicolas, Topkapu—Wrecked and pillaged.

46. Saint Georges, Edirnekapu—Wrecked and pillaged.

47. Dormition of the Virgin, Edirnekapu—Wrecked and pillaged.

48. Another Dormition of the Virgin, Edirnekapu—Wrecked and pillaged.

49. Taxiarchon, Balat—Wrecked and pillaged.

50. Panaghia tis Soudas, Egitkapu—Wrecked and pillaged.

51. Dormition of the Virgin, Blachierne, Ayvansaray—Wrecked and pillaged.

52. Saint Dimitri, Xiloparti—Damaged.

53. Dormition of the Virgin, Valtina—Damaged.

54. Saint Jean Prodrome, Valtina, monastery—Wrecked.

55. Saint Georges Potira—Wrecked.

56. Vierge Henschliotissa, Phanar—Wrecked and pillaged.

57. Saint Nicolas, Cibali—Wrecked and pillaged.

58. Saint Haralambos, Chapel, Cibali—Wrecked and pillaged.

59. Dormition of the Virgin, Vefa—Wrecked and pillaged.

60. Saint Paraskevi, Hasköy—Wrecked and pillaged.

61. Aghici Therapon—Damaged.

In addition to the above religious establishments the following properties belonging to the Monastery of St. Simai, said to contain irreplaceable objects of art of Byzantine origin and religious relics of great value, apparently, also suffered serious destruction and pillage:

1. Monastery of St. Georges ti Krimnou, Heybeli Ada.
2. Monastery of St. Georges, Fener.
3. Monastery of St. Georges, Tenikoy.

Reports show that the dependencies of the religious edifices hit were also not spared and that very serious damage was inflicted on presbyteries and well-appointed community meeting quarters, libraries, dispensaries attached to these establishments.

Among the Greek churches heavily attacked also figures the church of the Greek Catholic Uniate at Hamal Basi, Bayoglu. Report has it that the presbytery of the said church and the congregational school attached thereto were also severely damaged. As a matter of fact three other Catholic churches having no connection whatever with the Greek community, are reported to have also suffered serious damage during the rioting.

Reports on hand indicate that the rioting crowd hit with particular frenzy at two important Greek Orthodox community centers; the central cemetery at Sisli and the cemetery of the Patriarchs at Balikli. The former sustained particularly extensive destruction. Crosses and statues were knocked down, sepulchers and vaults opened and the remains of the dead removed and dispersed. At Balikli, the sarcophagi of the Greek Orthodox Patriarchs were desecrated.

As for the Greek Orthodox clergy itself, considering the scale and severity of the acts of violence recorded, it appears that only a relatively few were exposed to the fury of rioters. According to information given by the Patriarchate only one aged Orthodox priest, monk Chrysanthos of Balikli, is believed to have been killed during the rioting. Since his body has not been recovered he is listed as missing. It is supposed that he perished during the burning of his church. The principal dignitaries of the Orthodox church who were maltreated during the disturbances and made to suffer indignities are reported to be the following:

- The Metropolitan of New Cesarea, Weaudor.
- The Metropolitan of Troy, Bogacikey.
- The Metropolitan of Derkos, Therapia.
- The Metropolitan of Chalchida, Kadikoy.
- Bishop Panphilios, Balikli.
- Bishop Iliopolios, Arnavutköy.
- The Archbishop of the Patriarchate, Yenikoy.

Extensive damage also seems to have been suffered by the educational establishments of the Greek community. At least 36 of the 48 schools of the community are reported to have been more or less seriously damaged. The principal victims are the Zappeion Girls' College at Taksim and the Megali Scholi Boys' College of Phanar, both princes of the community, the Theological School at Heybeli, and the high schools at Haskoy, Edirne Kapu, Bakirkoy, Gelata, Taksim and

Arnavutköy. The elaborate dispensary of the Takrim High School and several public soup kitchens operated in conjunction with these educational institutions were also demolished. A list of the schools hit by the rioters is given below:

1. The Greek Catholic School at Hamal Basi.
2. The Zappeion Girls' College, Taksim.
3. The Megali Scholi Boys College, Phanar.
4. The School of Haskoy.
5. The School of Evangelistria.
6. The School of Gelata.
7. The School of Ortakoy.
8. The School of St. Constantin, Bayoglu.
9. The School of Bakirkoy.
10. The School of Boyackoy.
11. The School of Kurtulus.
12. The School of Yenikoy.
13. The School of Ferikoy.
14. The Theological School of Heybeli Ada.
15. The School at Nane Street.
16. The School of Aynali Cesme.
17. The School of Arnavutköy.
18. The School of Aghia Triada, Taksim.
19. The School of Bebsk.
20. The School of Besiktas.
21. The School of Kandilli.
22. The School of Çengelköy.
23. The School of Kuzgunok.
24. The School of Uskudar (Feni Mahale).
25. The School of Xakikoy (Yeldegirmen).
26. The School of Cafer Aga.
27. The School of Balat.
28. The School of Langa.
29. The School of Edirne Kapu.
30. The School of Samatya.
31. The School of Longa.
32. The School of Buyakdere.
33. The School of Tarabya.
34. The School of Buyuk Ada.
35. The School of Ioakimeion Parthenagogeion.
36. The School of Kentrikon Parthenagogeion.

Efforts are now being made to immediately repair some of the damage to make possible opening of these schools by the end of this month. To that effect a preliminary aid of TL 110,000 has been allocated to the Community by the Turkish authorities. Special appropriations are also expected for the repair of damaged religious institutions and cemeteries since, neither the community itself nor the Patriarchate is in a position to provide adequate funds for the purpose. As the allocation of such funds will require legislative action, an emergency relief of TL 200,000 is announced for urgent repair work.

Though not specifically community property, it might be appropriate to consider in the present report also the damage sustained by the Greek language press of Istanbul. All three principal dailies, the APOYEVMATINI, the TACHYDROMOS and the EMBROS suffered heavy losses. The first two had both their offices and printing establishments completely wrecked. In the case of the EMBROS only its offices were destroyed since it had no printing press of its own. The APOYEVMATINI (circulation 10,000), the most heavily hit, managed to resume publication two weeks after the rioting. Its losses alone are estimated at half a million liras. The TACHYDROMOS (circulation 5,000) has as yet not been able to recuperate from the blow but is scheduled to appear in the near future. The EMBROS (circulation 7,000) reappeared a few days after the disturbances. The weekly OKHOIDS (circulation 3,000) managed to continue publication without interruption though its offices were also heavily wrecked. Like the EMBROS it has no printing press of its own.

As pointed out in the opening paragraphs of this report a monetary assessment of the damage caused to Greek Community property in the course of the September 6 riot

August 7, 1995

CON

has as yet not been attempted. Very general estimates on the part of community and church leaders would indicate that it goes into millions of Turkish liras. The Department will be informed as soon as a substantive estimate is available.

For the Counsel General,

BETTY CARP,
Assistant Attaché.

APPENDIX C: DEATHS IN 1955 RIOTS

Name	Age	Place	Manner of death/ source ¹
(Priest) Chrysanthos Mantas	90	Baloukli	Doused with gaso- line and burned to death.
(Bishop) Gerasimos of Pamphilus		Baloukli	Tortured, beaten, comatose died.
(Bishop) Gennadios Arabatoglou	80	Yenikoy	Beaten, died of in- juries.
(Priest) Name un- known		Edirenkapi	Disappeared.
(Priest) Name un- known		Chalke	Found dead.
(Church caretaker) Erpapazoglou		Pasa Bahçi	Was killed inside church which was dynamited.
(Caretaker) Name unknown		Anadoluhisar	Was killed at shrine there: Cumhuriyet, 7.IX.55.
Abraham Anavas	65	"Moton" Store	Was killed in store: Cumhuriyet, 8.IX.55.
Olga Kimiades	77		Beaten, died of heart attack: Huriyet, 8.IX.55.
Thanassis Misiroglou		Hatzopoulos Pas- sage.	Was killed at his store: Cumhuriyet, 8.IX.55.
Hebe Giolma	16	Stegi	Was abducted,
Name unknown		Ergazomenon, Yeni Cami area ..	raped, killed. Person described as "disrespectful Greek" by Turkish newspaper was lynched by mob: Milliyet, 8.IX.55.
Isaak Uludag		Besiktas	Died at the school in which he was a caretaker in the fire set by the mob: Cumhuriyet, 8.IX.55. NB: Uludag was one of those who had changed his Greek name.
Theopoula Papadopoulos		Uskudar	Raped, killed: Speech by MP Alexandros Hatzopoulos in Turkish parli- ament, 12 IX 55.
Giannis Balis		Bakirkoy	Found dead in Street ibid.

¹Other than the specific sources cited the following accounts include information on deaths: Noel Barber's reports in the Daily Mail (London), the speech of Turkish MP Alexandros Hatzopoulos in parliament and the report by US Senator Homer Capehart to Secretary of State Dulles.

ADDITIONAL COSPONSORS

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΕΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ**

Λεωφόρος Καποδιστρίου 17, Φιλοθέη 15237-ΕΛΛΑΣ
Τηλ. 6977008922, e-mail: nnap@otenet.gr, www.conpolis.gr

Προς: Έλληνες Ευρωβουλευτές

Θέμα: 70 Χρόνια από το Πογκρόμ κατά του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης (1955) και 60 χρόνια από τις Μαζικές Απελάσεις των μελών της Ελληνικής Μειονότητας της Κωνσταντινούπολης (1964-65) που οργανώθηκαν από το Κράτος της Τουρκίας.

23 Απριλίου 2025

Αξιότιμες/οι κυρίες/οι Ευρωβουλευτές,

Η Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών (ΟιΟμΚω) αποτελεί τον παγκόσμιο ενωτικό φορέα της εκπατρισμένης, σε ποσοστό 99%, Ελληνικής Μειονότητας της Κωνσταντινούπολης.

Σήμερα, μετά από διέλευση δεκαετιών, ο γηγενής Ελληνισμός της Πόλης έχει συρρικνωθεί πληθυσμιακά σε 800 μόλις ψυχές, με ρυθμό μείωσης 50 μελών ετησίως, και αντιμετωπίζει τον κίνδυνο σε δέκα χρόνια να μείνει με λιγότερα από 200 μέλη. Με το δεδομένο μάλιστα ότι ο ετήσιος αριθμός των γεννήσεων είναι μικρότερος από 5 δεν υπάρχει καμία πιθανότητα να αναζωογονηθεί η Μειονότητα από μόνη της.

Ως ΟιΟμΚω, εδώ και 15 χρόνια, έχουμε θέσει το θέμα ανοικτά στην Κυβέρνηση της Τουρκίας. Αν και οι απαντήσεις που δίνονται κατά καιρούς είναι ότι δεν “επιθυμούν” οι Τουρκικές Αρχές την εξαφάνιση της Μειονότητας, στην πράξη δεν ανταποκρίνονται στις προτάσεις μας.

Το μόνο μέτρο που θα μπορούσε να αποτρέψει την ολοκληρωτική εξαφάνιση της Μειονότητας είναι να υπάρξει ένας έστω και μικρής κλίμακας ΕΠΑΝΑΤΡΙΣΜΟΣ νέων Κωνσταντινουπολιτών, χωρίς να αποκλείεται να εγκατασταθούν και Έλληνες που θα ήθελαν

να ενταχθούν στην Ομογένεια. Για τον σκοπό αυτό, ως ΟΙΟΜΚω, έχουμε καταρτίσει το Πρόγραμμα ΕΛΠΙΣ που με διάφορες δράσεις προσπαθεί να δημιουργήσει τις κατάλληλες συνθήκες για τον ΕΠΑΝΑΤΡΙΣΜΟ αυτό, με την προϋπόθεση της μη-επανάληψης των παραβιάσεων του παρελθόντος.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αν και έχει ενημερωθεί για το ανωτέρω θέμα, που αποτελεί μείζον θέμα δικαιωμάτων του ανθρώπου, αρκετές φορές [1], εκτός μιας εξαίρεσης, έχει αρνηθεί να δεχτεί την ύπαρξη του προβλήματος και, συνεπώς, να θέσει το θέμα σε επίσημο επίπεδο. Κατόπιν των ανωτέρω παρακαλούμε την συμπαράσταση και αλληλεγγύη σας για τα εξής: (α) να εξετάστε την δυνατότητα να προταθεί, από όσο το δυνατόν περισσότερες ομάδες, ψήφισμα ή να συμπεριληφθεί το αναφερόμενο ζήτημα σε έκθεση προόδου. (β) να συνδράμετε στην οργάνωση κατάλληλης εκδήλωσης που θα θέσει το θέμα για την ενημέρωση μελών της Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής. Είμαστε στην διάθεσή σας για κάθε συμπληρωματική πληροφορία ή διευκρίνιση.

Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων και διατελούμε με τιμή.

Νικόλαος Ουζούνογλου

Νικόλαος Αναγνωστόπουλος

Πρόεδρος

Γενικός Γραμματέας

1. Eamon Gilmore, UN General Assembly High Level Week – Minority Rights, September 21, 2022, “...The EU deeply regrets past discriminatory policies implemented by Turkey, which resulted in the Greek Minority currently being on the verge of extinction. In this context, the EU reiterates the call on Turkey to protect human rights, fundamental freedoms and the rule of law, including property rights of persons belonging to minorities and minorities’ legal entities”.

Το Πρόγραμμα Κοινωνικής Αλληλεγγύης της Οι.Ομ.Κω.

«Μηνάς Τσιτσάκος»

Ξεκίνησε το 2013 και συνεχίζεται—σε συνεργασία με τα μέλη σωματεία της Οι.Ομ.Κω.—με όλες τις δράσεις του, αφού οι ανάγκες αλληλεγγύης προς τον συνάνθρωπο αυξάνονται. Οι αλληπάλληλες κρίσεις της τελευταίας δεκαετίας έχουν συσσωρεύσει πολλά προβλήματα και η κρατική μέριμνα είναι πολύ περιορισμένη.

Η αλληλεγγύη προς τους αδυνάμους ήταν πάντοτε κυρίαρχο κοινωνικό γνώρισμα της Ρωμιοσύνης.

Συνοπτικά οι δράσεις του Προγράμματος είναι:

- Εξασφάλιση στέγης σε 75 άστεγους
- Διανομές 158 διατακτικών κάθε μήνα για αγορά τροφίμων από σουπερμάρκετ.
- Εξασφάλιση φαρμάκων και υγειονομικού υλικού σε 37 οικογένειες.
- Εξασφάλιση της πρόσβασης σε ιατρικές υπηρεσίες.
 - Εξασφάλιση αίματος σε έχοντες ανάγκη.
- Μέριμνα για την εισαγωγή ανυπεράσπιστων ηλικιωμένων σε γηροκομεία.
 - Επανασύνδεση ηλεκτροδότησης σε κατοικίες.
- Πληρωμή ενοικίων για τους πρώτους 2 μήνες που υφίστανται εξώσεις όταν υπάρχει αδυναμία
- Αντιμετώπιση γραφειοκρατικών δυσκολιών που στερεί βασικά δικαιώματα του ανθρώπου σε πρόσφυγες Έλληνες όπως οι δυσκολίες έκδοσης αδειών παραμονής, πολιτογράφησης και ΑΜΚΑ
- Πραγματοποίηση εξοδίων ακολουθιών για ανασφάλιστους και μη έχοντες συγγενείς (τους τελευταίους 6 μήνες 4 κηδείες)

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΧΑΡΗ ΣΤΙΣ ΔΩΡΕΕΣ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ (ΑΦΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΕΙ ΤΙΣ ΔΩΡΕΕΣ ΤΟΥΣ) ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΩΝ. ΖΗΤΑΜΕ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΑΣ ΕΙΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ή ΜΕ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ.

ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΕ ΤΟ nnap@otenet.gr

The Social Solidarity Program of Ec.Fe.Con.

"Minas Tsitsakos"

ALL ACTIONS CONTINUED DURING THIS SUMMER MONTHS

It started in 2013 and continues—in collaboration with the member associations of Ec.Fe.Con.—with all its actions, since the needs of solidarity with fellow human beings are increasing. The successive crises of the last decade have accumulated many problems and government care is very limited.

Solidarity with the weak has always been dominant cultural component of Romiosyni.

In summary, the actions of the Program are:

- Provision shelter to 75 homeless people.
- Distribution of 158 vouchers each month to deprived families to purchase food from supermarkets.
- Provision medicines and health materials to 37 families.
- Ensuring access to medical services.
- Facilitating the entrance of alone old to care houses.
 - Finding blood to those in need.
- Reconnection of electricity in residences being cut because of depths.
- Dealing with bureaucratic difficulties that deprive Greek refugees of basic human rights, such as the difficulties of issuing residence permits, naturalization and SOCIAL SECURITY NUMBER (AMKA)
 - Undertaking the cost funeral expenses of those not having anyone (4 the last 6 months)
 - Downpayment of rents for those being driven out of their homes
- Carrying out follow-up expenses for uninsured and non-insured relatives.

IN THE PAST MONTH ALONE WE HAD 2 NEW OWNER APPLICATIONS

NEED OF OUR FELLOW CITIZENS

TO BE UPDATED CONTACT US AT nnap@otenet.gr

Ec.Fe.Con. HAS NO REGULAR INCOME AND THE PROGRAM IS BASED ON PERIODIC DONATIONS FROM FOUNDATIONS AND INDIVIDUALS.

ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Η ΟιομΚω από το 2018 αγωνίζεται για την συντήρηση του Μαυσωλείου του Χρηστάκη Ζωγράφου στο Α' Κοιμητήριο Αθηνών. Ενώ υπήρξε η έγγραφη δέσμευση του Δ. Αθηναίων ότι θα χρηματοδοτήσει το έργο, εφόσον η ΟιομΚω θα υπέβαλε την Μελέτη του έργου ως δωρεά προς τον Δήμο. Αν και η Μελέτη υποβλήθηκε το 2022 και κόστισε 30.000 Ευρώ, που εξασφαλίστηκε την εποχή της πανδημίας με προσπάθειες της ΟιομΚω και του Διευθυντή του Ζωγράφειου Λυκείου Καθ. Γιάννη Ντεμιρτζόγλου, δεν κατέστη δυνατό να ξεκινήσει το έργο από τον Δ. Αθηναίων. Ωστόσο την τελευταία περίοδο υπάρχουν ελπίδες ότι ο Δήμος Αθηναίων, στον οποίο ανήκει το Μνημείο, θα συμβάλει εν μέρει οικονομικά στο έργο της συντήρησης. Η ΟιομΚω για την επίσπευση του έργου και την αποτροπή του κινδύνου απαξίωσης της Μελέτης που εκπονήθηκε, αποφάσισε να ξεκινήσει το έργο με ιδίους πόρους. Έχει ήδη διαμορφωθεί πρόγραμμα εργασιών που θα αντιμετωπίσει τα πλέον ζωτικά θέματα του Μνημείου.

Έχοντας υπόψη τα παραπάνω παρακαλώ να εξετάσετε την δυνατότητα της δωρεάς οποιαδήποτε ποσού για την έναρξη του έργου άμεσα.

Ο Τραπεζικός Λογαριασμός της ΟιομΚω είναι: Τράπεζα Πειραιώς, IBAN : GR38 0171 8320 0068 3212 3219 187 Δικαιούχος Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών. Παρακαλούμε να αναφερθεί: Για το Μαυσωλείο Χρ. Ζωγράφου

Σε περίπτωση δωρεάς παρακαλούμε να σταλεί email nnar@otenet.gr ώστε να σταλεί η το αποδεικτικό κατάθεσης.

ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Οι δωρεές του Χρηστάκη Ζωγράφου για την παιδεία του Γένους είναι πολύ γνωστές. Με δωρεές του ανεγέρθηκαν σχολεία την Πόλη (στο Πέρα και το Νιχώρι του Βοσπόρου), στην γενέτειρά του την Βόρεια Ήπειρο και σε άλλες περιοχές. Επίσης ο ίδιος υποστήριξε με υποτροφίες τις σπουδές πολλών μαθητών και φοιτητών. Εκείνο το οποίο όμως είναι λίγο γνωστό είναι το έργο του υπέρ του Γένους στην Θεσσαλία και Μακεδονία. Στις επόμενες σελίδες παραθέτουμε τον Γενικό Κανονισμό της διαχείρισης των κτημάτων που ο ίδιος είχε αγοράσει σε μια κρίσιμη περίοδο που στα Βαλκάνια επικρατούσε μεγάλη αβεβαιότητα με την σύγκρουση των εξωτερικών μεγάλων κρατών. Σήμερα ελάχιστοι θυμούνται την προσφορά αυτή του Χρηστάκη Ζωγράφου. Ευχαριστούμε τον ιστοριοδίφη συμπολίτη μας κ. Νίκο Μιχαηλίδη που βοηθάει και στο έργο αυτό την ΟιΟμΚω που μας έδωσε τα κείμενα αυτά.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΑΦΟΡΩΝ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΝ

ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΚΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΚΤΗΜΑΤΩΝ

ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΟΣ

ΤΟΥ

ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΕΦΕΝΔΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

1877.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΑΦΟΡΩΝ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΝ

ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΚΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

ΤΗΣ Α. ΕΣ. ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΕΦΕΝΔΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ.

1. → Άρθρ. 1. Δι' έκαστον Τζιφλίκιον τῆς Α. Ἐξοχ. προσδιορίζεται εἰς ἐπιστάτης καὶ εἰς γραμματεὺς ἐκκληρῶν καὶ χρημάτων. Ὁ διορισμὸς ἀμφοτέρων τούτων γίνεται ἀποκλειστικῶς παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Καθήκοντα Ἐπιστάτου καὶ Γραμματέως.

2. → Άρθρ. 2. Οἱ Ἐπιστάται καθήκον ἔχουσι νὰ ἐργάζωνται ἀκρίτως καὶ μετὰ προσοχῆς, ὥπως ἀπάσαι αἱ καλλιεργήσιμοι γαῖαι τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιάν ἐκάστου κτήματος, καλλιεργῶνται καθ' ὅλα κληρίαν, συνάξωσιν ἐγκαίρως τὸ ἥμερον, καὶ ἀποθηκεύοντες ἐκαστον προϊόν ἀνήκον τῇ ἰδιοκτῆτι ἐν τῇ οἰκίᾳ τόπῳ, καὶ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης προντίδος, ἐνασχολῶνται ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ἰπωφέλεστέραν πώλησιν αὐτῶν, κατὰ τὸ περὶ πωλῆσεων ἰδιαίτερον ἄρθρον.
3. → Άρθρ. 3. Οἱ ἐπιστάται διατηροῦσι καθαρῶς κατεστρωμένον πινάκα δεικνύοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων, γεωργῶν ἢ μὴ τὸν ἀριθμὸν τῶν γεωργικῶν χειρῶν ἐκάστης οἰκογενείας, καὶ τῶν ἀφάρτων αὐτῶν, τὸ ποσὸν τῶν αἰγοπροβάτων καὶ ἄλλων

ζώων εκάστης οικογενείας, προσέχοντες ἵνα ἀείποτε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἢ καὶ σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, ἐπίσης δεικνύοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων, ἀπερ ἤδη καλλιεργεῖται ἐκαστὴ οἰκογένεια καὶ πόσα δύναται νὰ καλλιεργήσῃ, καὶ τὸ εἶδος τῶν προϊόντων τὰ ὅποια συγκαταλέγει. Ὁ πίναξ οὗτος, ὡν παρὰ τῇ ἑπιστάσει καταστρωμένον, σταλίσσεται καὶ ἐν ἀντιγράφῳ φέροντι τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ γραμματέως πρὸς τὸν ἰδιοκτῆτην πρὸς ὁδηγίαν τοῦ. Ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦτου γινόμενου ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν γερόντων καὶ προκρίτων γεωργῶν θέλει ἐνεργηθῇ ἡ ἀναλόγη των πραγματικῶν ἀναγκῶν ἐκαστῆς οικογενείας διανομὴ τῶν γαιῶν, καὶ θέλει συνταχθῇ πίναξ τῆς διανομῆς εἰς τρία ἀντίγραφα, τὸ μὲν διὰ τὴν ἐπιστάσαν, τὸ δὲ διὰ τὸν ἰδιοκτῆτην, τὸ δὲ διὰ τοὺς χωρικοὺς πρὸς γνώσιν των. Πᾶσα τυχὸν μεταβολὴ ἐπὶ τῆς διανομῆς γνωστοποιεῖται τῷ ἰδιοκτῆτῃ, καὶ συμφώνως ταῖς ὁδηγίαις αὐτοῦ ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα, καὶ πάλιν τὸ ἀποτέλεσμα γνωστοποιεῖται τῷ ἰδιοκτῆτῃ.

➤ Ἀρθρ. 4. Ἐκαστος ἐπιστάτης ἐπαγγυρεῖται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν χρῶν τοῦ γραμματέως, ὅστις κρατεῖ τὰ βιβλία τοῦ ταμείου καὶ τῆς ἀποθήκης, καθὼς καὶ ἀπαντα τὰ ἀπαιτούμενα βοηθητικὰ βιβλία, καθ' ἕκαστον δὲ μῆνα ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην μνηκίον ἰσολογισμὸν τοῦ ταμείου, καὶ ὧν ἐν γίνε τῶν πράξεων των. Ἐπίσης δὲ καὶ κατὰ τὸ τέλος τῶν ἔτους, τὸν γινόμεν ἰσολογισμὸν μετ' ὧν τῶν ἀναλυτικῶν πινάκων πρὸς διαφώτισιν τοῦ γραφείου τοῦ ἰδιοκτῆτου, καθ' ὃν τρόπον κατωτέρω γίνεται λόγος. Ἐπίσης θέλουσι καταστῶναι ἐν καιρῷ τῷ δέοντι πίνακας τῶν χειμερινῶν καὶ θερινῶν συγκομιδῶν, ἐμφαίνοντας τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἡμεροῦ, καὶ ἀντίγραφα αὐτῶν θέλουσι στέλλει πρὸς τὸν ἰδιοκτῆτην.

➔ Ἀρθρ. 5. Ἐκαστος ἐπιστάτης προνοῶν κατὰ χρῆς καὶ φροντίζων περὶ τῆς παραγωγῆς καὶ βελτιώσεως τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιστάσαν τοῦ κτήματος, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς ὅλης τῆς οἰκονομίας ἐπὶ τῶν δαπανῶν, καὶ τὴν ἐπαύξεισιν τῶν εἰσο-

δημάτων, ἀναφέρει εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τὰς σκέψεις τοῦ καὶ ἐκθέτει τὰ μέσα ἀπερ κρίνει ἀρμόδια ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, καὶ ἐνεργεῖ σύμφωνα μὲ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ ἰδιοκτῆτου.

6 ➔ Ἀρθρ. 6. Ὁ ἐπιστάτης εἶναι ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ ἰδιοκτῆτου διὰ πᾶσαν τυχόν ἑλλειψιν τῶν καθηκόντων τοῦ, καθὼς καὶ διὰ πᾶσαν ἑλλειψιν τῶν καθηκόντων τοῦ ὑπὸ τὴν διακιοδοσίαν τοῦ γραμματέως, ὃν ὁδηγεῖ, συμβουλεύει καὶ ἐπιπληττεῖ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καὶ ἐν βλέπῃ ὅτι δὲν ἐπαυγίνεται εἰς τὰ χρῆς τοῦ, τὸν καταγγέλλει παρὰ τῷ ἰδιοκτῆτῃ καὶ ζητεῖ τὴν παῦσιν καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον ἵσποτεῖται ἐφ' ὧν τῶν μικροτέρων ὑπαλλήλων τῆς ἐπιστάσεως διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν χρῶν των, ὡς αὐτὸς οὗτος ὑπεύθυνος, παῦσι καὶ ἀντικαθιστᾷ αὐτοὺς ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν καθηκόντων των.

7 ➔ Ἀρθρ. 7. Ἐκαστος ἐπιστάτης φροντίζει νὰ ἔχῃ καθαρῶς καταστρωμένην γενικὴν περιγραφὴν τῶν καλλιεργησίμων καὶ ἀκαλλιεργητῶν γαιῶν, τῆς διαιρέσεως αὐτῶν εἰς τμήματα, τῶν ὀνομασιῶν τῶν διαφόρων θέσεων καὶ τοποθεσιῶν, τῆς ἐκτάσεως ἐκτιμήσεως καὶ ἐπιδεκτικότητος αὐτῶν, τῶν κισλῶδων, δασῶν, γαιῶν, οἰκιῶν, μαγυρίων, ἐργαστηρίων, γεφυρῶν, μύλων, ὧν τῶν προσδοκώμενων κτημάτων καὶ λοιπῶν, καθὼς καὶ τῶν κονακίων καὶ γεωργικῶν οἰκιῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπιμεριεστέραν ἰνοικίαςιν τῶν προσδοκώμενων κτημάτων, τῶν λεγομένων Κουρῶν Ἡρατιῶν, ἢτοι κισλῶδων, μύλων, καρπιδίων, οἰκιῶν, ἐργαστηρίων, γεφυρῶν κλπ. καὶ τὴν ἐγκαίρως εἰσπραξίν των ἐνοικίων αὐτῶν.

8 ➔ Ἀρθρ. 8. Ὁ ἐπιστάτης ἐκαστοῦ κτήματος, παρεκτός τῆς συνάξεως, ἐναποθηκεύσεως καὶ πωλήσεως τῶν προϊόντων, φροντίζει ἐπίσης τὰς εἰς τὰς ὠριμένους ἱσογὰς δόσεις καὶ εἰσπράξεις δανείων εἰς τοὺς χωρικοὺς, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπιμεριεστέραν ἰνοικίαςιν τῶν προσδοκώμενων κτημάτων, τῶν λεγομένων Κουρῶν Ἡρατιῶν, ἢτοι κισλῶδων, μύλων, καρπιδίων, οἰκιῶν, ἐργαστηρίων, γεφυρῶν κλπ. καὶ τὴν ἐγκαίρως εἰσπραξίν των ἐνοικίων αὐτῶν.

➔ Ἀρθρ. 9. Ὁ ἐπιστάτης τῶν τακτικῶν ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου πέμπει αὐτῷ πᾶν ἔγγραφο, οἷον πίνακας, μνηκίους ἰσολογισμοὺς, ὡς καὶ ἑτησίους, ἐπικυρῶν πάντα τὰ ἔγγραφα ταῦτα τῇ ὑπογραφῇ αὐτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως.

○ ➔ Ἀρθρ. 10. Ὁ παρὰ τῷ ἐπιστάτῃ γραμματεὺς κρατεῖ πάντα τὰ βιβλία καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν κατὰ τάξιν καὶ μὴ αὐξήοντα ἀριθμὸν, καὶ φυλάττει τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐξερχομένων, παραλαμβάνει καὶ καταστῶναι εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία τοὺς πίνακας, ἐκθέσεις, ἰσολογισμοὺς, καὶ ἐκπληροῖ τὴν χρῆσιν ταμείου καὶ γραμματέως ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐπιστάτου.

11. — Ἀρθρ. 11. Ἐπειδὴ, ὡς ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 εἴρηται, ὁ ἐπιστάτης θέλει φροντίζει διὰ τὴν ἐπιμεριεστέραν πώλησιν ἐκαστοῦ προϊόντος πρὶν ἢ προβῇ εἰς διαπραγματεύσεις, θέλει πληροφορηθῇ ἐκ διαφόρων πηγῶν ἐν ταῖς πλησιοχώροις ἀγοραῖς περὶ τῶν τρεχουσῶν τιμῶν ἐκαστοῦ εἶδους, συνειννοῦμενος ὡς πρὸς τοῦτο καὶ μὲ τοὺς ἐπιστάτας τῶν ἑτέρων πλησιοχώρων κτημάτων τοῦ αὐτοῦ ἰδιοκτῆτου. Ἀρῶ δὲ λάβῃ τὴν ἐξουσιοδότησιν τοῦ ἰδιοκτῆτου ὅπως προβῇ εἰς διαπραγματεύσεις πωλήσεως, θέλει προσπαθῇ νὰ εὕρῃ τὰς συμφερετωτέρας προσφοράς καὶ συμφωνίας, συνειννοῦμενος πάντοτε καὶ μετὰ τῶν ἄλλων συναδέλφων τοῦ τῶν ἑτέρων Ἡρατιῶν τοῦ αὐτοῦ ἰδιοκτῆτου, πρὸς ἀμοιβαίαν διαφώτισιν καὶ πληροφορίαν. Τότε δὲ ζητεῖ τὴν ὀριστικὴν ἀδειαν πωλήσεως παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου εἰς τὴν ὑποδειγματομένην ὑψηλότεραν τιμὴν, καὶ μόνον ὅταν λάβῃ τὴν ἀδειαν ταύτην, κατακυροῖ τὴν πώλησιν εἰς τὸν προσφέροντα ἐπιμεριεστέραν τιμὴν.

12 — Ἀρθρ. 12. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένη διάταξις, ὡς πρὸς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἐνεργεῖται ἀπαρράλκτως καὶ διὰ τὴν ἐπιμεριεστέραν ἰνοικίαςιν, ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, παντὸς Κουρῶ Ἡρατιῶν, φέροντος ἀπὸ χίλια γρόσια καὶ ἄνωτέρω ἑτήσιον εἰσόδημα.

13. — Ἀρθρ. 13. Ἡτε πωλήσεις τῶν προϊόντων, καὶ ἡ ἐνοικίασις τῶν κτημάτων γίνονται διὰ τὴν ἀσφάλειαν, ἐπὶ ἀξιογράφῳ ἐγγυήσει, καὶ διὰ τοῦτο, μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης ἐγγυήσεως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς ἀρνήσῃ νὰ πληρώσῃ ἡ καταστῆ ἀνέκτος ὡς πρὸς τοῦτο, διὰ πᾶσαν ζημίαν εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἐπιστάτης.

➔ Ἀρθρ. 14. Οἱ λογισμασμοὶ τῶν Κουρῶ Ἡρατιῶν ἢτοι κισλῶδων, γαιῶν, οἰκιῶν, ἐργαστηρίων, μύλων, κονακίων καὶ παντὸς προσδοκώμενων κτημάτων, κρατοῦνται ἰδιαιτέρως εἰς δύο βιβλία, τὸ μὲν λεπτομερὲς μὲ τὰς μερίδας ἐκαστοῦ τῶν ἐνοικιαστῶν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὰς μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ἐπιστατῶν διαλλαγὰς, καὶ τὸ ἕτερον συνοπτικόν, δεικνύον τὰ ἐνοικιασθέντα κτήματα, τὰ συμφωνηθέντα ἐνοίκια καὶ τὰς ὀρελλομένους δόσεις κατὰ τὰς συμφερετωτέρας διατάξεις. Καὶ τὸ πρῶτον μὲν τούτων θέλει χρησιμεύει εἰς τὴν ἐπιστάσαν, ἀντίγραφον δὲ τοῦ δευτέρου στέλλεται κατὰ πᾶν ἔτος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἰδιοκτῆτου.

➔ Ἀρθρ. 15. Πᾶσαι αἱ εἰσπράξεις τῶν τε πωλήσεων καὶ ἐνοικίαςων πέμπονται διὰ τοῦ πρώτου διὰ Κωνσταντινουπόλιν ταχυδρομείου εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἰδιοκτῆτου. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ κατ' αὐθίκα λόγον νὰ κρατηθῇ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐπιστάσεως ποσὸν ἀνώτερον τῶν χιλίων γροσίων ἄλλως ὁ ἐπιστάτης εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν παράβασιν ἐπὶ τῆς διατάξεως ταύτης, καθὼς καὶ διὰ πᾶσαν ἀπώλειαν ἢ σφετερισμὸν.

5ης Ἐπιτροπὴ περὶ οἰκοδομῶν, ἐπισκευῶν 3 ὑρ + καὶ καταγραφῆς ἀλωνίων.

➔ Ἀρθρ. 16. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης πλεονομήσεως μεταξὺ ἐπιστατῶν καὶ χωρικῶν, καὶ πρὸς ἀρῆσιν πάσης αἰτίας παραπονοῦ ἐκ μέρους τῶν χωρικῶν, περὶ μεροληπτικῆς δόξης συμπεριφορᾶς, συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας τῆς ἐπιστάσεως, διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν τῶν ἐπιστατῶν καὶ διὰ τὸ συμφέρον καὶ ἱκανοποίησιν τῶν χωρικῶν, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐπιβλεψὴν εἰς τὴν εἰσπραξίν καὶ ἐναποθήκευσιν τῶν διαφόρων προϊόντων τοῦ κτήματος κλπ. συνιστᾶται ἀπὸ τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ χωρικοῦ ἐκαστοῦ τμήματος πενταμελὲς ἐπιτροπὴ συγκαταμένη ἐκ τριῶν ἐκ τῶν προκρίτων χωρικῶν, τοῦ ἐπιστάτου τοῦ κτήματος, καὶ

τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιστάσεως, καὶ καθήκον ἔχουσα νὰ ἐπιτηρεῖ καὶ φροντίζῃ περὶ οἰκοδομῶν, ἐπισκευῶν τῶν οἰκῶν τῶν χωρικῶν, προμηθείας ὕλικου κλπ.

Ἀρθρ. 17. Ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς γίνεται ἐν γενικῇ συνελεύσει τῶν προκρίτων ἡτοι ἱερέων, προεστώτων, καὶ ἄλλων οἰκοκυρίων γεωργῶν, διὰ τακτικῆς ψηφοφορίας. Συντάσσεται δὲ πρακτικὸν τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως διενεχθῆν τὴν λαβοῦσαν χώραν ἐκλογὴν, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγθέντων, τὸ ὅποιν καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν, ὅπερ θίλει ἔχει ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὰς συνελεύσεις, καὶ ἀντίγραφον τοῦτου στέλλεται τῷ ἰδιοκτῆτι.

Ἀρθρ. 18. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκδίδεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἑκάστου ἔτους, ἀρχομένη τῶν ἑργασιῶν τῆς ἀπὸ τὴν πρῶτην ἀπριλίου προσεχούς. Διόρκειται δὲ ὑπηρεσίας ἔχει ἐνὸς ἔτους, μετὰ περίευσιν τοῦ ὅπου οἱ ἐκ τῶν χωρικῶν ἐγκαθίστανται δι' ἄλλων.

Ἀρθρ. 19. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνεργομένη τὸ πρῶτον ἐκδίδει ἕνα ἐκ τῶν χωρικῶν μελῶν αὐτῆς γραμματέα, ὅστις, ὅμοῦ μὲ τὸν γραμματέα τῆς ἐπιστάσεως, κρατοῦσιν ἀμφοτέρωι τὰ πρακτικά τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τακτικὰ κατὰσχευα τῶν τε ἀγορῶν τοῦ ὕλικου καὶ τῶν ἐξόδων.

Ἀρθρ. 20. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνέχεται ἀπᾶς τοῦ μηνός, καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ συνεχιστέρον, καὶ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τῶν χωρικῶν περὶ ἐπισκευῶν καὶ οἰκοδομῶν, καὶ ἐὰν εὐρὴ τὴν αἴτησιν βραβεύοι ἐπὶ ἀλλοῦ καὶ πραγματικῆς ἀνάγκης, κάμνει δι' ἀρμοδίων ἀνθρώπων τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης. Μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην ἀκριβῆ ἐκτίμησιν, συντάσσει πρακτικόν, ἐν ᾧ περιγράφεται ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ἐκτίμησις, τὸ εἶδος καὶ τὰ καθήκοντα τῆς γενησομένης οἰκοδομῆς καὶ ἐπισκευῆς, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ χωρικοῦ, ὅστις κατοικεῖ ἢ θέλει κατοικῆσαι εἰς τὴν ἐν λόγῳ οἰκίαν. Διὰ τοῦ πρακτικοῦ δὲ τοῦτου, ὅπερ, ὑπογεγραμμένον παρὰ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἡ ἐπιτροπὴ διαβιβάζει δι' ἐπιστολῆς τῆς μέσης

τῆς ἐπιστάσεως πρὸς τὸν ἰδιοκτῆτην, ἐξαιτεῖται τὴν ἱκανοῖν καὶ ἔγγραφον ἀδείαν αὐτοῦ, ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἀρθρ. 21. Διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ὕλικου καὶ διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἑργασιῶν ἐπιστατοῦσιν ὁ γραμματέας τῆς ἐπιστάσεως καὶ δύο ἐκ τῶν χωρικῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, οἵτινες ἀπὸ τοῦ ἀγοράσῃσι τὸ ἀποφασισθὲν ὕλικόν, τὸ ἐναποθηκεύον ἐν γνῶσει καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις παραδίδει τὸ πρᾶγμα διὰ τακτικοῦ καταλόγου εἰς τὸν ἐπιστάτην, καὶ ἐν καιρῷ ἐξαγωγῆς ὕλικου, ἡ ἐπιτροπὴ παραλαμβάνει αὐτὸ ἐπίσης μὲ καταγραφὴν τοῦ τε ποσοῦ καὶ τοῦ εἶδους αὐτοῦ, ἵνα εἰς τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους, ἐν καιρῷ τῆς λογοδοσίας τῆς πρὸς τὸν ἰδιοκτῆτην, διὰ τακτικοῦ πρακτικοῦ, κάμῃ συγχρόνως τὴν καταμέτρησιν τοῦ τυχόν εὐρεθησομένου ἀνεξοδούτου ποσοῦ τοῦ παραδοθησομένου εἰς τοὺς διαδόχους τῶν. Τὰ εἰρημένα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς προμηθεύουσι τοὺς ἀναγκαίους ἑργάτας, ἀρχόνται τῆς ἐργασίας ἐπὶ τὸ οἰκονομικώτερον, καὶ πάντοτε ἐξ ἀπαντος ἐντὸς τοῦ ὅρου τοῦ παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου παραδεδομένου προϋπολογισμοῦ. Διὰ πᾶσαν δὲ δαπάνην ἥτις ἔβηλε γίνεαι πλέον τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ τοῦ ὅρου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦτου, εἰναὶ ὑπεύθυνος ἡ ἐκτελεστικὴ ἀρχή, δηλαδὴ ἡ ἐπιστάσις.

Ἀρθρ. 22. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ θεωρῇ συμφερώτερον νὰ γίνῃ ἡ ἐργασία αὕτη κατ' ἀποκοπὴν, θέλει προσκαλεῖται μειοψοσίαν, καὶ λαμβάνουσα τὴν ἀπαιτουμένην ἀσφάλειαν παρὰ τοῦ ἐργολάβου εἰς ὃν ἔβηλε κατακυρωθῇ ἡ πράξις, θέλει ἀναθέτει εἰς αὐτόν τὴν ἐκτέλεσιν ἣν πάντοτε θέλει ἐπισπεύδει ἡ ἐπιτροπὴ.

Ἀρθρ. 23. Αἱ ἐπισκευαὶ τῶν οἰκῶν τῶν παρακτενθέντων ἐξαιρουμένη τῆς διατέξεως ταύτης, καθότι, δυνάμει προηγουμένης ἀποφάσεως, ὥρισθη ὅπως ἡ ἐνοικίασις αὐτῶν γίνεται, ἐνοουμένη πᾶσις ἐπισκευῆς εἰς βέρος τούτων τῶν ἐνοικιασίων, κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ συνταχθέν ἐιδικὸν καταχωρίζημα. Οἱ δὲ ἐπιστάται ὀφείλουσιν ὑπὸ εὐθύνην ταὶν νὰ ἐπιβλέπουσιν, ὅπως αἱ ἐπισκευαὶ γίνονται τακτικῶς ὑπὸ τούτων τῶν ἐνοικιασίων

διαχωρίζοντες βέρος πᾶσις κενὰ

παρακτενθέντων, κατὰ τὴν ἀνω συμφωνίαν. Πᾶσα δὲ συνέπεια βλάβης ἢ καταρρεύσεως οἰκίας τινος, προερχομένης ἐξ ἀμελείας ἢ ἀδιαφορίας τῆς ἐπιστάσεως, εὐθύνει τὸν ἐπιστάτην ἀπέναντι τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Ἀρθρ. 24. Ἡ ἐπιτροπὴ κρατεῖ τακτικῶς πρακτικὰ ἐν οἷς σημειώνει πᾶσαν ἀπόφασιν παραδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως αἰτήσεων, ἀγορῆς ὕλικου καὶ ἐξαγωγῆς ἢ μὴ τῶν ἀποφάσεων καὶ τοῦτε λόγους τῆς μὴ ἐκτελέσεως. Καθ' ἕκαστον δὲ μῆνα θέλει στέλλει ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν τῆς εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην.

Ἀρθρ. 25. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει δικαίωμα ἀνεῦ ἐρωτήσεως νὰ ἐξοδεύῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ὅλου ἔτους καὶ δι' ὅλον τὸ χωρίον, διὰ τὰ γενόμενα ἐκ διαλειμμάτων μικρὰ πράγματα, τὸ ὅλον μέχρις ἐκπλῆξης τῶν ἑργασιῶν. Οὐχ ἥττον καὶ τούτων τὰ ἐξοδευθησόμενα ἐντὸς τοῦ μηνός, θέλουσιν φαίνεσθαι εἰς τὰ μηνιαία σταλησόμενα πρακτικά.

Ἀρθρ. 26. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ἡ ἐπιτροπὴ κάμνει Γενικὸν Ἰσολογισμὸν τῶν γενομένων ἐξόδων τοῦ ἀγορασθέντος ὕλικου, τοῦ ποσοῦ ὅπερ ἐξοδευθῇ, καὶ τοῦ ποσοῦ ὅπερ μένει εἰς τὴν ἀποθήκην, μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας καὶ ἀποστέλλει αὐτόν εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην.

Ἀρθρ. 27. Ὅσαι αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνονται διὰ πλειονοψηφίας. Ὅσοι μειονοψηφῶσι δηλ. δὲν συμφωνοῦσι μὲ τοὺς πολλοὺς διὰ λόγους καὶ σκέψεις ἑαυτῶν, δικαιούσιν ν' ἀναφέρωνται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην διὰ νὰ ἐκθέσωσι τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους δὲν συμφωνοῦσιν.

Ἀρθρ. 28. Μόνον ὁ ἰδιοκτῆτης δύναται ν' ἀκυρώσῃ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀρθρ. 29. Ἡ ἐπιτροπὴ δικαιούται νὰ γνωμοδοτῇ καὶ διὰ πᾶσαν αὐθεντικὴν ἐπισκευὴν ἢ οἰκοδομὴν κωνακίου, ἀποθηκῶν, μύλου κλπ. καὶ ἐνεργῇ ἀπαρράλκτως ὡς καὶ διὰ τὰς λοιπὰς οἰκοδομὰς.

Ἀρθρ. 30. Ἡ αὕτη ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐνισταῖς δικαιοδοσίᾳ τῆς θέλει παρίστασθαι ἐν καιρῷ τῆς συγκαλήσεως τῶν προϊόντων

τῶν εἰς ἕκαστον ἄλωνα, διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἀπαιτουμένην καταμέτρησιν τοῦ πράγματος, καὶ ἐν τῷ ἄλωνι ἀμέσως θέλει κάμνει πρακτικὸν διαλαμβάνον διὰ κατὰ τὴν δαίαν ἡμερομηνίαν, εἰς τὸ ἄλωνα τοῦ δαίνα γεωργοῦ, εἰς τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἀλωνασθέντος αἴτιου ἢ κριθῆς ἢ καλαμπόκιου, ἢ ἄλλου τινος προϊόντος, εὐρέθησαν ποσὰ τόσα, ἐξ ὧν ἀπὸ ἀφαιρέσεως διὰ δέκατα ποσὰ τόσα, ἀπὸ τὰ μένοντα ἐξῆχθησαν τόσα διὰ δικαίωμα ἡμῶν τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἕτινα καὶ ἐστάλῃσαν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ, τὰ δὲ μένοντα ποσὰ τόσα ἀπεδόθησαν τῷ δαίνα γεωργῷ καὶ εἰς ἐνδείξιν, καὶ οὕτω καθέξης δι' ἕκαστον ἄλωνα. Τὰ πρακτικὰ ταῦτα θέλουσιν καταχωρίζεσθαι εἰς ἐιδικὸν ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, οὐδὲν ἄλλο ἐμπεριέχον εἰρη-τάστα. Ἀπὸ δὲ τελειώσεως ὅλαι αἱ συγκομιδαὶ τῶν προϊόντων, θέλει ἐξάγεσθαι εἰς συνοπτικὸς κατὰλογος τῶν καταμετρήσεων τούτων μὲ τὸ ὄνομα τοῦ γεωργοῦ ἑκάστου ἄλωνι ἢ χωραφίου, καὶ οὗτος ὑπογράφουμένος ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς θέλει στέλλεσθαι ὅσον τάχος εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην. Τὸ σύστημα τοῦτο θέλει ἱσχυροσθῇ τόσον εἰς τὰ χειμερινὰ προϊόντα καθὼς καὶ εἰς τὰ καλοκαιρινὰ, καὶ οἱ μὲν κατάλογοι τῶν χειμερινῶν προϊόντων στέλλονται ἀμέσως εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην, ἅμα τελειώσῃ ἡ συγκομιδὴ τῶν ἄλωνιων, οἱ δὲ τῶν καλοκαιρινῶν ὡσπύτως, ἀμέσως ἅμα συναχθῶν πάντα τὰ καλοκαιρινὰ. Τὰ δὲ βιβλία ταῦτα τῶν πρακτικῶν φυλάττονται ἐπιμελῶς παρ' ἑκάστης ἐπιστάσεως ὅμοῦ μὲ τὰ γενικά κατὰσχευα αὐτῆς.

Δάνεια εἰς τοὺς χωρικούς.

Ἀρθρ. 31. Οὐδὲν δάνειον γίνεται εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς προϊόντα ἀνεῦ ἀδείας τοῦ ἰδιοκτῆτου. Ἐὰν δ' ὑπάρχωσι λόγοι ἀποφύτου ἀνάγκης, οὗτοι καθυποβάλλονται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου πρὸς τὸν ἰδιοκτῆτην, ὅστις ἀποφασίζει περὶ τοῦ προϊόντος.

Ἀρθρ. 32. Ὅσα δάνεια ἔβηλεν ἰσχυροῦναι ὁ ἰδιοκτῆτης νὰ

γίνωσιν εἰς χρήματα πρὸς ἀγορὰν γεωργικῶν ζώων ἢ ἐργαλείων, εἰσὶν ἀποδοτέα τὸ πολὺ ἐντὸς δύο ἐτησίων ἀλυνίων εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς προϊόντα ἀντὶ χρημάτων, ὑπολογιζόμενα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν. Τὰ δάνεια ταῦτα ἀνεξαίρετως γινόμενα εἰς χρυσᾶς ὀθωμανικὰς λίρας πρὸς γρὸς. 100, πέρουσιν ἐτήσιον τόκον ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτητοῦ πρὸς 6 οἰο. Ἀντιπροσώπωνται δὲ διὰ τακτικῶν ὁμολόγων, φερόντων αὐξόντα ἀριθμὸν, καὶ καταγράφονται κατὰ τὴν τάξιν εἰς τὴν μερίδα τῶν δανείων. Ὁ ἐπιστάτης ὁ ἀμελῶν τὴν ἔγκαιρον εἰσπραξίν τῶν δανείων τούτων ἀποκαθίσταται ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ ἰδιοκτητοῦ.

Ἄρθρ. 33. Ἀπαγορεύεται τούντεῦθεν τὸ δανεῖζειν εἰς τοὺς χωρικοὺς γεννήματα λόγῳ σπορᾶς. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀπολύτου ἀνάγκης, κατὰ συνέπειαν, ὃ μὴ γένοιτο, ἀφορίας ἢ ἀλλαγῆς σπόρου, τῇ συγκαταθέσει πάντοτε τοῦ ἰδιοκτητοῦ, χορηγείται ὁ τοιοῦτος σπόρος, ὑπολογιζόμενος ὁμῶς ἀντὶ χρημάτων εἰς τὴν ἀγοραίαν τιμὴν τῆς ἡμέρας, καὶ λογίζεται ὡς δάνειον εἰς χρήματα, ἥτοι εἰς λίρας ὀθωμανικὰς πρὸς γρ. 100, ὑποκείμενον εἰς ὅλας τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ.

Ἄρθρ. 34. Τὰ ὑπὸ τῶν χωρικῶν μέχρι τοῦδε ὀφειλόμενα προϊόντα λόγῳ σπορᾶς, δεῖον νὰ εἰσπραχθῶσιν ἀφαιρέτως ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ σήμερον, θεωρούμενα ὡς τὰ ἀνωτέρω δάνεια, καὶ ἐξοφληθσομένα τὰ μὲν ἡμίση ἀπὸ τὰ ἀλύνια τοῦ παρόντος ἔτους, τὰ δὲ ἄλλα ἡμίση ἀπὸ τὰ ἀλύνια τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Ὅσον δ' ἀπορᾷ τὴν συνήθειαν τῶν τοιούτων χωρικῶν τοῦ νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὴν ἐπιστάσαν σπόρον, ἐπιστρέφοντες αὐτὸν ἐν καιρῷ ἀλυνίων, καὶ πάλιν λαμβάνοντες αὐτόν, ἰὰν θέλουν νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν τάξιν τοῦ νὰ φυλάττῃται ὁ σπόρος ἐντὸς τῆς ἀποθήκης τοῦ κτήματος, ὀφείλουσι νὰ ἐξάγωσιν εἰς τὰ ἀλύνια ἀπὸ τὸ ἀνήκον αὐτοῖς μέρος ἐκ τῶν προϊόντων τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ σποράν, καὶ παρακατατιθεμένου ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ κτήματος διὰ λογ. των, νὰ τὸ λαμβάνωσιν ὅταν ἐπιέλθῃ ὁ καιρὸς τῆς σπορᾶς, καὶ οὕτω καθέξῃς.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΟΥ.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἐνοικίασα ἀπὸ τὴν Ἐπιστάσαν κτήματος τοῦ Ἐξ. Χρηστάκη Ἐφένδη Ζωγράφου τὴν ὑπ' ἀριθ. . . . οἰκίαν (ἢ τὸ ὑπ' ἀριθ. . . . ἐργαστήριον) διὰ . . . ἔτη ἀπὸ σήμερον ἀντὶ γροσίων δι' ἕκαστον ἔτος, ἐνοουμένων ἢ εἰς λίρας ὀθωμανικὰς χρυσᾶς πρὸς γρὸσια ἑκατὸν, ἢ εἰς ἀργυροὺς Μετζηδιέδες πρὸς γρὸσια εἴκοσιν. Ἐκ τῶν ἄνω γρ. τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου θέλω κρατεῖ γρὸσια διὰ τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς τῆς ρηθείσης οἰκίας, τὸ ὅποῖον ποσὸν παρεδέχθη κατ' ἀποκοπὴν ἐπάνω μου, καὶ εἴτε περισσότερα εἴτε ὀλιγώτερα ἤθελον ἐξοδευθῇ νὰ ἦναι εἰς βάρος μου καὶ διὰ λογαριασμὸν μου. Τὰ δὲ λοιπὰ γρ. θέλω πληρῶναι τακτικῶς εἰς δύο προπληρωτέας δόσεις ἥτοι τὰ μὲν γρ. . . . τὴν 1^{ην} Ὀκτωβρίου, τὰ δὲ ἄλλα γρ. . . . τὴν 1^{ην} Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους π. χ. Ὑποχρεοῦμαι δὲ νὰ συμμορφῶμαι ἀνελλιπῶς μὲ τὰς διατάξεις τῆς Ἐπιστάσεως, ἥτις σὺν τοῖς ἄλλοις θέλει ἐποπτεύει ἂν γίνωνται τακτικῶς παρ' ἐμοῦ αἱ ἀ-

Ἄρθρ. 35. Τὰ ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ ἄρθρα, τὰ ἀφορῶντα τοὺς χωρικοὺς, ἢ ἐπιστάσια θέλει κοινοποιῆσαι εἰς αὐτοὺς καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, ἰὰν θεωρηθῇ ἀναγκαῖον, ὅπως λάθωσι γνῶσιν αὐτῶν, καὶ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς ἐν αὐτοῖς διατάξεις.

Ἐνεκρίθη καὶ ὑπεγράφη διὰ τὴν ἀκριθεῖς ἐφαρμογὴν

Ἐν Γαλατῇ Κωνσταντινουπόλει τῇ 48. περὶ τοῦ 1877.

(Ὑπογρ.)

Ι. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

παιτούμεναι ἐπισκευαὶ εἰς τὴν ἐν λόγῳ οἰκίαν· ἄλλως ἰὰν φανῶ ἑλλειπῆς, δικαιούται ἡ Ἐπιστάσια νὰ μὲ ἀποβάλλῃ τῆς οἰκίας, καὶ ν' ἀποζημιωνῇται διὰ πᾶσαν τυχόν ἑλλειψίν μου εἰς τὴν ἀναγκαιοῦσαν ἐπισκευήν, κρατοῦσα τὸ δι' αὐτὴν ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τοῦ προϊόντος πωλήσεως ἐπίπλων μου, ὅσον ἤθελεν ἐξαρκέσει ἐπὶ τούτῳ, ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἐκ μέρους μου ἐνστάσεως ἢ ἀντιλογίας.

Ἐν τῇ 18 . . .

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ο ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΣ.

Δωρεές υπέρ της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών

**Το Δ.Σ. της Οικ.Ομ.Κω. ευχαριστεί θερμά για τις
ακόλουθες δωρεές που λήφθηκαν τον Ιούλιο 2025**

Υπέρ του Προγράμματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης:

κ.Νίνο Ελματζόγλου, 300 Ευρώ

Κ. Δημήτριος Κλεάνθης Τίλλος, 1000 Ευρώ

**Υπέρ της Συντήρησης του Μαυσωλείου Χρηστάκη
Ζωγράφου**

Βύρων Μπάχλας, 1.000 Ευρώ

Κωνσταντίνος Παπαβασιλείου, 100 Ευρώ

.

Keynote Address by His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew at the Meeting of the World Council of Religions for Peace (Istanbul, July 29, 2025) Contradictions and Prerequisites of Interreligious Dialogue”

Your Eminences, Your Excellencies, Mr. Secretary General, Distinguished members of the World Council, Dear friends and colleagues,

In this City, whose stones still bear the echo of centuries where the oecumene was defined not as a geographical expanse but as a spiritual horizon, and where the Ecumenical Patriarchate of Constantinople continues to bear witness to the universal calling of Orthodox Christianity, a contemporary conscience convenes to confront a situation of planetary crisis. The challenge, however, is not located primarily

in its visible manifestations, in the economic instability that transforms into the asphyxiation of entire peoples, in the unbridled technological progress that places under question the very concept of human agency, but in something deeper, in an underlying condition that permits these phenomena to manifest with such destructive intensity. The diagnosis, as it is articulated in the context of the initiative “Religions for Peace,” recognizes as a fundamental problem a dominant, usually unavowed, worldview. It concerns a prevailing materialism with a character of reductive simplification, a way of viewing the real that contracts human flourishing to its material dimension, systematically excluding any reference to the Sacred. This need to transcend matter in order to approach truth constitutes the central core of our spiritual tradition. As the Great Cappadocian Father of the Church, Saint Gregory of Nyssa, teaches, it is impossible for anyone to ascend to that height where the light of truth is seen, unless the dead and earthly garment of skins is stripped away from the foundations of the soul... This is truly that which really exists, and the understanding of this is the knowledge of truth.

The consequence of this worldview is not simply philosophical; it is profoundly existential and social. The Distortion of the concept of human completeness promotes isolation, exploitation and environmental destruction. Man ceases to be conceived as a relational being, founded on a transcendent reality, and is converted into an autonomous unit that claims its well-being at the expense of others and of the natural world. The loss of the relationship with the Sacred translates into a loss of the bonds that constitute society,

photo: Nikos Papachristou

eaving behind it a sum of individuals in competition. Within this landscape of spiritual desolation, interreligious dialogue emerges not simply as a theological preoccupation or a luxury of peaceful times, but as an inexorable necessity, as an act of collective resistance. The encounter of the different religious traditions, each one a bearer of a unique experience of the Sacred, becomes the necessary condition for the confrontation with a globalized meaninglessness, for the re-articulation of a discourse that dares to speak of love, compassion, mercy, forgiveness and self-sacrifice not as abstract moral values, but as active elements of a fuller reality. The need for common action, as expressed from the beginning of the movement “Different Faiths – Common Action,” presupposes a common meeting place, a ground where the individual voices can articulate a common testimony.

The answer that is proposed to this existential challenge takes the form of an ambitious intellectual edifice: that of the “Common Sacred Worldview,” a framework that aspires to function as the theoretical foundation for a “Common Sacred Flourishing.” This is not an attempt to create a new, syncretistic religion, nor a substitution for the unique worldviews that characterise each religious tradition. Its purpose is, on the contrary, the highlighting of a field of consensus, the mapping of those points where the different experiences of the Sacred converge, creating a common front against the dominion of materialistic reductionism. The intention is to render explicit a connection with the Sacred, which previously remained silent in interreligious initiatives, simultaneously allowing each tradition to preserve its distinct identity.

This framework is articulated around four fundamental pillars, which constitute a holistic view of reality. At the center lies the Sacred itself, the ultimate, absolute reality, which is expressed in various ways, as God, Allah, Brahman or as the Luminous Void. This reality is not an abstract principle, but the foundation of the “community of being,” which unites all things through Love, Compassion, Mercy. Secondly, human beings are conceived as by definition relational beings, precisely because they are founded on the Sacred. Their potential for completeness is not exhausted in the protection of rights, but is actualized through the cultivation of virtues, with the freedom that springs from Sacred Love being central. Thirdly, society is not a simple sum of individuals, but a “whole of whole human beings,” a structure of reciprocity between persons and the institutions of the common good family, education, economy. Finally, the Earth and the network of its life, regardless of whether they are considered sacred in themselves or expressions of the Sacred, are recognised by all traditions as founded on the Sacred, demanding a respect that is expressed through virtues such as sustainable consumption and structures such as renewable energy sources.

The power of this proposal lies in its attempt to bridge the chasm between faith and science. Drawing from the modern discoveries of quantum mechanics and biology, it challenges the dominant mechanistic models of the universe, projecting instead an image of purposefulness and interconnected wholeness that coordinates with the spiritual perspectives. The invitation for a “new natural philosophy” that unites the scientific and the spiritual quest constitutes perhaps the boldest element of the enterprise. The “Common Sacred Flourishing,” therefore, is not simply a theoretical conception, but a guide for collaborative action, a framework that seeks to supplement even the Sustainable Development Goals of the United Nations, adding the critical dimension of man’s relationship with the Sacred, a dimension that is often absent from purely secular designs. The success, however, of such ambitious theoretical frameworks depends upon a fundamental precondition. As scholars have observed, referring to the dynamic of interreligious encounters, there is the importance of the dialogue of life as a precondition for interreligious dialogue. Before the convergence of dogmas, the communion of lived experiences precedes; before the common worldview, the common path.

The situation which the “Common Sacred Worldview” is called to confront is not a merely contemporary pathology. Humanity lives within a pluralistic framework from the beginning of its recorded history. The perplexity before this fact is fundamental: why does homo sapiens, whose biochemical texture and genetic potential are essentially common, whose fine furrows of the cortex are kindred in all peoples, not speak a common language? Why, instead of a single linguistic solution that would seem absolutely comprehensible in the light of the anatomical and neurophysiological universalities, are we confronted with four or five thousand languages in use, a remnant of an even greater number that were spoken in the past? This “motley quilt,” this “mad variety” constitutes not merely a technical impediment to communication, but a powerful obstacle to the material and social progress of the species, a source of hatred and mutual contempt that is born from the inability of mutual understanding.

The mythological consciousness of every culture has its own version of Babel, its own narrative for the primordial dispersal of languages. Whether as a punishment for a hubristic act, a maddened tower that was launched towards the stars, or as an accidental release of a linguistic chaos, the condition of multilingualism is experienced as a second Fall. Man was exiled not only from the Garden, but also from the unified family of man, from the certainty that he can conceive and communicate reality. The memory of a primeval, Adamic dialect, which permitted a perfect correspondence between words and things, of a language where the giving of names was a representation of the very creative act of God, haunts human thought as a lost unity. The history of human linguistic consciousness, from this perspective, is nothing but the laborious oscillation of the pendulum between Babel and a return to homophony, to a messianic moment of restored understanding.

At this exact point, the contemporary proposal for a “Common Sacred Worldview” meets the ancient mythic quest. It can be seen as a secularized, logically processed attempt to reverse the curse of Babel, no longer in the field of common language, but in that of common spiritual reference. The polyphony of religions, just like multilingualism, is presented as an obstacle that must be overcome, as a source of confusion that favors the prevalence of a non-religious materialism. The “Common Sacred Worldview” aspires to function as a grammatical universalis of the sacred, a system of “deep structure” where the superficial differences of the religious “languages” are reduced to common, fundamental principles. The intention is the creation of a meta-linguistic system of reference, of a meeting place that will permit the “translation” of the individual sacred truths into a commonly understood terminology, capable of articulating speech towards the contemporary world. It is an attempt to rebuild a tower, no longer of bricks and asphalt, but of common concepts and mutually accepted principles, a tower that does not aim at the conquest of heaven, but at the protection of the earth from its absence. The noble ambition of this enterprise is indisputable, just as indisputable is also the agony from which it springs. However, the very analogy with the enigma of Babel gives birth to a critical question: might multiplicity not be simply a curse that must be lifted, but a condition that encloses a deeper, perhaps even necessary, function? Might the vitality of the human spirit have been preserved precisely because it was dispersed amongst the languages? The answer to this question will determine not only the applicability, but also the very essence of every effort for a common view of the Sacred. Because the construction of a new unity presupposes the understanding of the reasons for which the old one was lost, and whether it was indeed lost or simply transformed into a more complex, more demanding form of communion.

The failure to establish a common conceptual starting point for the Sacred does not nullify the necessity of dialogue; on the contrary, it renders it more pertinent, shifting the centre of gravity from the space of theoretical agreement to the field of common historical responsibility. Because, if the religious traditions find it difficult to meet at the high level of their dogmatic truths, they are obliged to meet in the field of earthly reality, there where the consequences of a de-sacralized world are manifested as specific pain, as collective illness, as a rupture of the social fabric. The crisis of modernity is not an abstract philosophical condition. It is a tangible reality that takes on flesh and bones in two, seemingly unconnected between them, but profoundly related phenomena that haunt the global community: the unliftable weight of global debt and the uncontrolled emergence of artificial intelligence. These are not simply technical problems that demand technocratic solutions; they are the symptoms of a deep spiritual pathology, the phantoms that the earthly city gives birth to when it attempts to build itself in God’s absence.

The global debt crisis, especially in low- and middle-income countries, constitutes the most manifest expression of an economy that has lost all moral foundation. Behind the impersonal numbers and the complex financial products, is hidden an archaic reality of slavery. Entire peoples are rendered serfs of an abstract mechanism, which, based on structural injustices and exploitative lending systems, drains their wealth, stifles their development and mortgages their future. Here, the reductionist materialistic worldview finds its most perfect application: man ceases to be considered as a person, as an image of God, and is transformed into a unit of production and consumption, into a number on the balance sheet of an unseen creditor. The economic relationship, which could be a field of solidarity and mutual support, a function of communion of goods, is distorted into a relationship of domination that denies the very dignity of man.

That which the Scriptures call the worship of Mammon is not simply avarice; it is the subjugation of the entire existence to an abstract power that demands absolute faith and sacrifices. You cannot serve both God and money (Matthew 6:24). The global debt is the modern, institutionalized form of this idolatry. It is a system that produces and reproduces inequality, preventing the poorer societies from investing in their health, education and their infrastructure, rendering them eternally vulnerable to every new crisis. Its confrontation cannot be restricted to accounting arrangements, to restructurings and 'haircuts.' It requires a radical moral reappraisal, a return to the principles of justice and solidarity that all our religious traditions teach. It requires the recognition that there are debts that are morally illicit, that the concept of remission, of the Jubilee, is not a pious utopia, but a precondition for the survival of the human community.

If debt constitutes the material manifestation of inhumanity, artificial intelligence (AI) emerges as its digital phantom. Here the challenge is more subtle, more pervasive, and potentially existentially deeper. Artificial intelligence is not simply a new tool; it is the creation of a semblance of human reason, of an intelligence disconnected from consciousness, the body and the spirit. While it promises unprecedented advancements in medicine, education and security, it raises simultaneously urgent ethical questions concerning prejudice, surveillance, inequality and the erosion of human agency. The algorithms, trained on data that reflect existing social injustices, are in danger of consolidating and reinforcing them, creating an invisible, but omnipotent, web of control that determines who has access to opportunities and who is excluded. Human judgement, with its nuances, its intuition and its compassion, is in danger of being replaced by the cold efficiency of the machine.

The deeper challenge of artificial intelligence, however, concerns the very image of man. The reductionist view that regards man as a complex biochemical computer finds in artificial intelligence its final justification. If thought is simply data processing, then the machine can indeed surpass its creator. In this perspective, the unique, unrepeatable and infinitely valuable person, that which Christian theology perceives as the “in the image,” shrinks into a set of data, into a predictable pattern of behaviour. Freedom, creativity, love, prayer, all these expressions of human uniqueness, are stripped of their mystery and are analysed as neural processes. Humanity is in danger of losing not only the control of its tools, but the very sense of what it means to be human.

Both global debt and artificial intelligence, despite their different appearance, spring from the same philosophical root: the apotheosis of abstraction and of utility. In the case of debt, the abstraction is money, severed from the real economy, which ignores the person of the debtor. In the case of artificial intelligence, the abstraction is the data, which ignore the uniqueness of the subject. And in both cases, the logic of utility, the pursuit of maximum performance, whether economic or computational, prevails over every other value. This constitutes the deeper problem, the ideological core that must be confronted. As has been observed, the dialogue must be conducted “with the religious core of a cultural encounter or with its ideological core, as in the case of secular culture.” The ideological core of contemporary secular culture is precisely this faith in the omnipotence of abstraction.

The response of the religious communities cannot, therefore, be defensive or negative. The denunciation of the dangers does not suffice. What is required is the projection of an alternative, positive view of man and of society, a view rooted in the conviction that human beings are ‘relational beings’ and society a ‘relational whole.’ Against the abstraction of debt, the religions ought to counterpose the concrete reality of solidarity – the practice of justice, the demand for transparency and moral accountability in global economic affairs. Against the abstraction of artificial intelligence, they ought to defend the inestimable value of the person, the sanctity of consciousness and the inviolability of freedom. The development of an ethics for technology, founded on the values of compassion, responsibility and dignity, is one of the most urgent duties of our era.

These two fronts, the economic and the technological, reveal the bankruptcy of a purely secular conception of progress. They compel us to return to fundamental questions that modernity tried to ignore: What is man? What constitutes a just society? What is the meaning of human existence? To these questions, the technical solutions and the economic

prescriptions are silent. The word belongs to the great spiritual and religious traditions of humanity, which are called not to give ready-made answers, but to open anew the horizon of wisdom, of contemplation and of prayer. The failure of the earthly city to find happiness in abstraction reveals its unconquerable thirst for communion.

The analysis of the specific challenges, of debt and of artificial intelligence, brings us back to the initial question, but with new terms. If the starting-point of a “common sacred perspective” proves philosophically precarious, and if the secular city fails to offer meaning and communion, where ultimately is the meeting place of the world’s religions to be found? The answer lies not in the achievement of a conceptual consensus, but in the acceptance of a common mission: that of testimony. Each religious tradition is called to testify, from the heart of its own revelatory experience, against the nihilism of the age, offering as an antidote not a general spirituality, but the wealth of its own, unrepeatable otherness.

The true basis for common action is not the convergence on a theory, but the journeying-together in a deed. This truth is captured in the emphasis on the importance of the “dialogue of life as a precondition for interreligious dialogue.” We meet in essence not when our theologies coincide, but when our communities share bread with the hungry, care for the sick, defend the wronged. Unity is forged in the common resistance to the forces that attempt to efface the human face. In this struggle, the diversity of our spiritual weapons is not a weakness, but a wealth.

The Christian testimony, more specifically, offers to this dialogue a perspective that does not seek to dominate, but to serve: the image of God as a communion of Persons, as an eternal relationship of love. Peace, under this prism, is not a static state of equilibrium, but a dynamic, eschatological reality – the expectation of a final reconciliation of all things in Christ. The common action of the religions, therefore, draws its deepest meaning not from an existing agreement, but from a common hope for a future world of justice and love.

We are not called, therefore, to compose a new global religion of consensus. We are called, each from the standpoint of his faith, to constitute a global alliance of conscience, a prophetic testimony that will keep open the horizon of transcendence in a world threatened with asphyxiation within the confines of the material. Our unity is not founded on what we believe in common, but on our common love for humanity and on our common reference to the mystery of the one God. This is the only viable peace.

Thank you all for your kind attention.

**ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΕ 12 ΜΗΝΕΣ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΟΜΚΩ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Ε.
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ Κ. ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΣΟΒΑΡΗ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΣΑ
ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΤΑ**

Προς: Εξοχότατο Πρωθυπουργό της Ελλάδος κ. Κυριάκο Μητσοτάκη

15 Ιουλίου 2024

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΗ-ΕΠΙΔΟΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Εξοχότατε κύριε Πρωθυπουργέ,

Ο αείμνηστος πατέρας Σας Κωνσταντίνος Μητσοτάκης στην μακρόχρονη πολιτική του σταδιοδρομία σε δύο κρισιμότετες στιγμές της ιστορίας υπήρξε αρωγός προς τον χειμαζόμενο Ελληνισμό της Πόλης: (α) το 1964-65 ως Υπουργός Οικονομικών με τον Ν.Δ. 4378/1964 που επέτρεψε την απόκτηση συνταξιοδοτικού δικαιώματος στους εκριζωθέντες Έλληνες της Πόλης στην Ελλάδα και (β) ως Πρωθυπουργός το 1992 με την μετατροπή του προηγούμενου μέτρου, αντί να χορηγείται στους Κωνσταντινουπολίτες της Ελλάδος, πολύ σωστά στους Ομογενείς.

Όπως Σας έχω επισημάνει εγγράφως στο παρελθόν το μέτρο αυτό υποστήριξης έχει ουσιαστικά αδρανήσει για τους εξής δύο λόγους:

(α) Ευρέθη την περίοδο 2009 -2011, Γ. Πρ. που αυθαίρετα διέκοψε την αποστολή των αιτήσεων συνταξιοδότησης προς το τότε ΙΚΑ, πράγμα που συνεχίστηκε μέχρι το 2015.

(β) Με την περίεργη ερμηνεία που δόθηκε από τα στελέχη του ΕΦΚΑ κατόπιν του Ν. 4387/2016 (κ. Κατρούγκαλου) ότι η σύνταξη αυτή αποτελεί «**παράλληλη**», με αποτέλεσμα να εγκρίνονται από το ΕΦΚΑ οι αιτήσεις αυτών που λαμβάνουν σύνταξη από άλλο φορέα και να απορρίπτονται αυτών που έχουν πραγματικά ανάγκη επειδή δεν μπορούν να στηρίξουν δικαίωμα σύνταξης. **Τολμώ να χαρακτηρίσω αυτή την κατάσταση ως τον πλέον ακραίο παραλογισμό.**

Κατόπιν ενημέρωσής Σας τον Μάρτιο του 2022 που ετέθη το θέμα, συνεργάστηκα με τον ίδιο και το επιτελείο του αξιότιμου κ. Κωστή Χατζηδάκη, τότε Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Μέριμνας, με αποτέλεσμα να διαμορφωθεί (Φεβρουάριος 2024) με την σύμφωνη γνώμη όλων των εμπλεκόμενων παραγόντων τροπολογία που θα έλυσε το ζήτημα.

.....

Δυστυχώς όμως για λόγους άγνωστους σε εμένα η τροπολογία αυτή δεν ψηφίστηκε μέχρι τις εκλογές του Μαΐου 2023. Στη συνέχεια παρά τις πολλαπλές προσπάθειες μου προς τα συναρμόδια Υπουργεία: Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, τους τελευταίους 12 μήνες, **δεν έχει προκύψει αποτέλεσμα και για τον λόγο αυτό Σας παρακαλώ την προσωπική Σας παρέμβαση για την ψήφιση της παραπάνω τροπολογίας.**

Με εκτίμηση,

Ομοτ. Καθ. (ΕΜΠ) Νικόλαος Ουζούνογλου

Πρόεδρος της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών

**Ο Οικουμενικός Πατριάρχης συνέορτασε με τους Τενεδίους
την προστάτιδά τους Αγία Παρασκευή***
Ανάρτηση 26/07/2025

Η Α.Θ. Παναγιώτης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, χοροστάτησε στη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε, Σάββατο, 26 Ιουλίου 2025, ημέρα της εορτής της Αγίας Παρασκευής, προστάτιδος της Τενέδου και των Τενεδίων, στο ιστορικό Ναΰδριο του Αγιάσματος της Αγίας Παρασκευής της Αιγαιοπελαγίτικης νήσου.

Εκκλησιάστηκαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Ζάμπιας κ.

Ιωάννης, οι Εντιμολ. Άρχοντες της Μ.τ.Χ.Ε. κύριοι Αθανάσιος Μαρτίνος και Γεώργιος Προκοπίου, Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος αντίστοιχα της Αδελφότητας των Οφφικιαλίων της Μ.τ.Χ.Ε. “Παναγία η Παμμακάριστος”, μαζί με μέλη αυτής, ο Εξοχ. κ. Νικόλαος Ανδρουλάκης, Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ-Κινήματος Αλλαγής και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως της Ελλάδος, ο Εξοχ. Πρέσβυς κ. Κωνσταντίνος Κούτρας, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, ο Εντιμ. κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, μέλος της Βουλής των Ελλήνων και Γενικός Γραμματέας της Δ.Σ.Ο. μαζί με συνεργάτες του, ο Εντιμ. κ. Γεώργιος Κουτελάκης, Δήμαρχος Νέας Σμύρνης, εκπρόσωποι Συλλόγων Τενεδίων και Ιμβρίων, καθώς και πλήθος Τενεδίων και φίλων της Τενέδου.

Ήλθαμε στην Τένεδο για να προσκυνήσουμε την πανίερη εικόνα της και να παρακαλέσουμε την Αγία να σκέπη το νησί και τους κατοίκους του, τους φίλους της Τενέδου, όλους εσάς τους ευσεβείς προσκυνητάς και τα αγαπημένα σας πρόσωπα.”, είπε ο Παναγιώτατος απευθυνόμενος προς το πυκνό εκκλησίασμα, και επεσήμανε ότι οι Άγιοι και οι Μάρτυρες ανήκουν στον πυρήνα της ζωής της Εκκλησίας και ενσαρκώνουν την ταυτότητα, την αποστολή και την ελπίδα της.

* <https://ec-patr.org/>

Ιδιαίτέρως αναφέρθηκε στην τιμώμενη Αγία, ο βίος της οποίας, όπως είπε, “υπήρξε υπόδειγμα ολικής και απροϋποθέτου αφιερώσεως στον Σωτήρα Χριστό και στη χάρη Του”, και υπενθύμισε ότι ο Ιούλιος έχει χαρακτηριστεί μήνας των Αγίων Γυναικών.

“Η Αθλοφόρος Αγία Παρασκευή παραμένει μέχρι σήμερα, και θα συνεχίσει να είναι και για τις γενεές των Χριστιανών που έρχονται, σύμβολο της δυνάμεως της πίστεως και της αφοσιώσεως στον Χριστό και στην επιτέλεση των εντολών Του. Με τη γενναιότητά της η Αγία υπενθυμίζει ότι ενώπιον του Θεού «ουκ ένι άρσεν και θήλυ», ότι «πάντες εις εσμεν εν Χριστώ Ιησού» (βλ. Γαλ. γ', 28). Είναι αυτονόητο ότι ο άθλος της Αγίας Παρασκευής είναι πρότυπο για όλους, άνδρες και γυναίκες. Το γεγονός ότι ο μήνας Ιούλιος, κατά τον οποίο τιμώνται είκοσι περίπου Άγιες γυναίκες, έχει χαρακτηριστεί ως ο «μήνας των Αγίων Γυναικών», μας δίδει την ευκαιρία να εξάρουμε τις θυσίες, τη μαρτυρία και την προσφορά των γυναικών στην Εκκλησία, στην οικογένεια, την «μικράν Εκκλησίαν», όπως την αποκαλεί ο εν Αγίοις Προκάτοχος της Μετριότητός μας στον Θρόνον της Κωνσταντινουπόλεως Ιωάννης ο Χρυσόστομος, να θυμηθούμε τον ρόλο των γυναικών στην εν Χριστώ και κατά Χριστόν διαπαιδαγώγηση των τέκνων, στη διάσωση των παραδόσεων της Ορθοδοξίας και στο διακονικό έργο των ενοριών.”

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο Πατριάρχης, αναφέρθηκε στις δοκιμασίες που υπέστησαν κατά το πρόσφατο παρελθόν οι Ίμβριοι και οι Τενέδιοι.

“Μετά «το σκοτεινό 1964», το έτος εφαρμογής του «Προγράμματος διάλυσης» στην Ίμβρο και εδώ στην Τένεδο, ακολούθησαν πέτρινα χρόνια για τους Ομογενείς, με κλειστά τα σχολεία μας, χωρίς εισόδημα, μέσα στην ανασφάλεια. Ελάχιστοι ημέτεροι παρέμειναν στα δύο νησιά, οι οποίοι, καρτερικά και ηρωικά, κράτησαν ανοικτές και εδώ στην Τένεδο τις πύλες του Ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, της Αγίας Παρασκευής και όσων εξωκκλησίων μας έμειναν ακέραια.” είπε ο Πατριάρχης, ενώ σε άλλο σημείο της ομιλίας του τόνισε ότι οι εμπνευστές του **“κατάπτυστου Προγράμματος διάλυσης” θα έπρεπε να αισχύνονται. “Το να καταστρέφει ένα Κράτος τους δικούς του πολίτες είναι απαράδεκτο”** τόνισε, και αναφερόμενος στους Ομογενείς που παρέμειναν στα δύο νησιά, επεσήμανε:

“Η ελπίδα τους όμως δεν έσβησε, γιατί είχαν ακλόνητη εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού και στην προστάτιδά τους Αγία Παρασκευή. Διέσωσαν τη λαλιά μας και τις παραδόσεις μας, και η ύπαρξίς τους ήταν ένα κάλεσμα στους ξενιτεμένους Τενεδίους να μη λησμονήσουν τη μικρή πατρίδα τους. Ηχούσε από την ιστορική Τένεδο στους αιθέρες η φωνή τους: «Αν μας ξεχάσετε εσείς, ποιος άλλος θα μας θυμηθεί;». Σήμερα υπάρχουν ευοίωνα σημεία.

Η Τένεδος έχει τον ανακαινισμένο πλέον ιστορικό Ναό της, τα Θυρανοίξια του οποίου θα τελεσθούν σήμερα το απόγευμα. Υπάρχουν θετικές προοπτικές για αύξηση του αριθμού των Ομογενών στο νησί. Και η πανήγυρις της Αγίας Παρασκευής λειτουργεί κάθε χρόνο ως προσκλητήριο και μήνυμα προς τους ανά την οικουμένην Τενεδίους, ότι το νησί και οι συμπατριώτες τους τους αναμένουν.

Με αυτά τα αισθήματα και τις σκέψεις, ευλογούμε όλα τα τέκνα της μαρτυρικής Τενέδου. Εσάς τους παρόντας και συμπανηγυρίζοντας, όσους ζουν στη Νέα Τένεδο και σε ολόκληρη την οικουμένη, οι οποίοι, αν και σωματικώς απόντες από την πανήγυρη της Αγίας Παρασκευής, ευρίσκονται εδώ νοερώς ανάμεσά μας. Είμεθα βέβαιοι, ότι σήμερα συμπροσεύχονται μαζί μας και οι ψυχές όλων των Τενεδίων, που έζησαν στον ευλογημένο αυτόν τόπο ή κατάγονται από εδώ και αναπαύονται εδώ στο κοιμητήριο της Τενέδου ή αλλαχού, προσδοκώντας ανάστασιν νεκρών.

Σίγουρα είναι εδώ μαζί μας και οι Τενέδιοι του Bischwiller, τους οποίους επισκέφθηκα όχι για πρώτη φορά τον περασμένο Ιανουάριο, όταν πήγα στο Στρασβούργο, προσκεκλημένος να ομιλήσω στη Διακοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Επιθυμούμε να ευχαριστήσουμε και όλους εσάς τους φίλους της Τενέδου και τους ευλαβείς προσκυνητάς για την παρουσία σας και σας απονέμουμε την πατρική και Πατριαρχική μας ευλογία. “

Ο Παναγιώτατος εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκειά του προς τον Σεβ. Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλο για όσα πράττει και προσφέρει στα πνευματικά του τέκνα στην Τένεδο, και, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως πέντε ετών Ποιμαντορίας του στην νησιωτική αυτή επαρχία του Θρόνου, του ευχήθηκε ο Θεός να του δίδει δύναμη να συνεχίζει τη διακονία του. Με ιδιαίτερη εγκαρδιότητα καλωσόρισε τον Εξοχ. κ. Ανδρουλάκη, τον Εντιμ. κ. Χαρακόπουλο, την Αντιπροσωπεία από την Αμπχαζία, αλλά και όλους τους προσκυνητές από το εξωτερικό.

Στον περίβολο του Ναυδρίου χαιρετισμούς απηύθυναν ο Ποιμενάρχης Σεβ. Μητροπολίτης Κύριλλος, καθώς και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Τενεδίων Αθηνών “Ο Τέννης” Εντιμ. κ. Παναγιώτης Οκομούσης, και ο Δήμαρχος Νέας Σμύρνης.

Την παραμονή της εορτής, το απόγευμα, ο Παναγιώτατος παρέστη συμπροσευχόμενος στον Μ. Εσπερινό της εορτής, στον οποίο χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Ζάμπιας κ. Ιωάννης.

Όπως κάθε χρόνο και φέτος οι Εθελοντές της ΟΙ.Ομ.Κω. προσέφεραν στην Πατριαρχική Παιδούπολη της ν. Πρώτης

Οι εθελοντές της ΟΙΟ-ΜΚΩ Φώτου Δήμητρα και Κωνσταντίνος Τζιουμέλας συμμετείχαν την δεύτερη περίοδο στην Πατριαρχική κατασκήνωση στην Παιδόπολη της νήσου Πρώτης .

Στην κατασκήνωση φιλοξενούνταν 23 παιδιά από

την Αμπχαζία της Γεωργίας ακολουθήσαν το πρόγραμμα της κατασκήνωσης με πρωινή γυμναστική και παιδαγωγικό παιχνίδι θαλάσσιο μπάνιο και απογευματινή ψυχαγωγία.

Την Κυριακή 20 Ιουλίου τα παιδιά εκκλησιάστηκαν στον Φανάρι και αφού έλαβαν την ευχή του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου τους ενίσχυσε με λόγια αγάπης και τα ευχήθηκε " να μεγαλώσουν μέσα σε μια ελεύθερη Α-

μπχαζία η οποία ανήκει στο έδαφος του κυρίαρχου κράτους της Γεωργίας και δυστυχώς τα τελευταία χρόνια η περιοχή τους η Αμπχαζία μαζί με την Νότιο Οσετία έχουν καταληφθεί από την Ρωσική Ομοσπονδία και τα στρατεύματά της.

Τα παιδιά ξεναγήθηκαν στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι γευμάτισαν στον χώρο του Πατριαρχείου και επισκέφτηκαν την Πατριαρχική Μεγάλη του Γένους Σχολή, την Παναγία Μουχλιώτισσα, την Παναγία των Βλαχερνών, την Αγία Σοφία και την ιστορική χερσόνησο με τον Ιπποδromo της Πόλης.

Την κατασκήνωση επισκέφτηκε η Αρμένικη κοινότητα παραθέτοντας γεύμα και τα παιδιά επισκέφτηκαν τις κατασκηνωτικές εγκαταστάσεις της Αρμενικής κοινότητας στα πλαίσια έναρξης αγώνων καλαθοσφαίρισης.

Στις 24/7 τα παιδιά σε κλίμα ευθυμίας υποδέχτηκαν τον υπουργό εκτοπισμένων Δαβίδ Πατσάτσια μαζί με κληρικούς του Πατριαρχείου της Γεωργίας και τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης. Ο κ. Πατσάτσια τα χαιρέτησε αυτοπροσώπως και εκείνα προχώρησαν σε επίδειξη χορών του τόπου τους.

Η αναχώρηση από την κατασκήνωση και η λήξη της δεύτερης περιόδου έγινε μετά από το γεύμα που ο διευθυντής της κατασκήνωσης κ. Κομβόπουλος προσέφερε σε όλους αποδεικνύοντας την φροντίδα και την φιλοξενία της Παιδόπολης όχι μόνο για τα Ρωμιοπουλά της Πόλης αλλά και τις ομογενειακές κοινότητες του εξωτερικού.

Summary of the articles in the present Newsletter of the Ecumenical Federation of Constantinopolitans (EFC)

- Successes of the Constantinopolitan students supported by EFC in the entrance Greek University examinations, p.2-3.
- International Conference at the 70th anniversary of the Pogrom 6-7/9/1955 against the Greek-Orthodox Community of Polis and 60th anniversary of the Massive Deportations of the members of the Community, 20-21 September 2025 to held at the Cultural Center of Constantinopolitans—Athens—Greece, p.4-6.
- Memorandum of Cooperation between University of Macedonia and EFCm p. .7-9.
- Resolution of USA Senate on the 40 th anniversary of Pogrom of 6-7 September 1955, p .10-13.
- Announcements of EFC, p.14 23,31.
- Keynote Address by His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew at the Meeting of the World Council of Religions for Peace (Istanbul, July 29, 2025)
- All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew in the liturgy of St. Paraskevi at the island of Bozcaada—Tenedos, p.32-34.
- Voluntaries of EFC at the Patriarchal youth Camp of the island Kinaliada-Proti, p.35-36.

İstanbulu Rumların Evrensel Federasyonunun (İREF)

Bu Bültende yer alan makalelerin özeti

- İREF tarafından desteklenen İstanbulu öğrencilerin Yunanistan Üniversiteleri giriş sınavlarındaki başarıları, s.2-3.
- İstanbulu Rum Ortodoks Cemaati'ne karşı 6-7/9/1955 tarihli Pogrom'un 70. yıldönümü ve Cemaat üyelerinin toplu sürgününün 60. yıldönümü dolayısıyla düzenlenen Uluslararası Konferans, 20-21 Eylül 2025 tarihlerinde Atina-İstanbulu Rumların Kültür Merkezi'nde düzenlenecektir, s.4-6.
- Makedonya Üniversitesi ve İREF arasındaki İşbirliği Muhtırası, s.7-9.
- ABD Senatosu'nun 6-7 Eylül 1955 tarihli Pogrom'un 40. yıldönümüne ilişkin Önergesi s.10-13.
- İREF Duyuruları, s.14 23,31.
- Ekümenik Patrik Hazretleri Bartholomeos'un Dünya Dinleri Barış Konseyi Toplantısı'ndaki Açılış Konuşması (İstanbul, 29 Temmuz 2025)
- Ekümenik Patrik Hazretleri Bartholomeos, Bozcaada-Tenedos'ta Aziz Paraskevi ayininde, s. 32-34.
- Kinaliada-Proti adasındaki Patriklik Gençlik Kampı'nda İREF' li gönüllüler, s. 35-36.

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ

- «Η Ένωση Κωνσταντινουπολιτών» με τα δύο μέλη σωματεία <http://www.enokon.gr/>
 - «Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών»
 - «Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας»
- «Ένωση Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος» <https://sylogoskbe.wordpress.com/>
- «Αδελφότης Κωνσταντινουπολιτών Μεγάλου Ρεύματος "Ο Ταξιάρχης"» <http://www.megarevma.gr/>
- «Σύνδεσμος Μεγαλοσχολιτών» <http://www.megalisxoli.gr/>
- «Σύλλογος Ζαπτίδων» <https://www.facebook.com/events/610745252286345/>
- «Σύνδεσμος Κεντρικιάδων»
- «Σύνδεσμος Ιωακειμειάδων»
- «Φιλανθρωπικός Σύνδεσμος Γαλατά Κωνσταντινουπόλεως»
- «Αθλητικός Όμιλος Ταταύλα» <http://www.tatavlasc.gr/>
- «Αθλητικός Σύλλογος Πέρα» <http://as-pera.gr/>
- «Αθλητικό Βυζαντινό Κέντρο»
- Σύλλογος Πριγκηπιανών «Άγιος Γεώργιος ο Κουδουνάς» <https://www.facebook.com/SylogosPrigipianon/>
- «Μορφωτικός Σύνδεσμος Χάλκης «Ο Άγιος Νικόλαος»» <http://www.halki-morf-sind.gr/>
- «Ο Εν Αθήναις Σύλλογος Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπόλεως» <http://www.cmkon.org>
- «Σύνδεσμος των εν Ελλάδι Ζωγραφειωτών Κωνσταντινουπόλεως» <http://sezografyon.gr/home/>
- Εστία Κωνσταντινουπόλεως <http://estiakon.gr/>
- Σύνδεσμος Ελλήνων Βετεράνων Αθλητών Στίβου Κωνσταντινουπολιτών
- Μορφωτικός Σύνδεσμος Μακροχωρίου Κωνσταντινουπόλεως «Το Έβδομο του Βυζαντίου» <https://www.facebook.com/makrochoricon>.
- Εθελοντές για την Κωνσταντινούπολη.

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΚΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Γερμανίας»
- «Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών Αυστραλίας» με 3 σωματεία στις περιοχές της Αυστραλίας
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ελβετίας» www.agcos.ch
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ηνωμένου Βασιλείου» <https://www.facebook.com/acguk.net/>

ΑΡΩΓΑ ΜΕΛΗ

- «Επτάλοφος» Ιστορική Βιβλιοθήκη Μελέτης και Έρευνας
- Σύλλογος των Φίλων της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής.
- Φίλων Βυζαντινών Τεχνών
- Πολιτισμού & Κοινωνικής Ανάπτυξης.
- Ένωση Κωνσταντινουπολιτών Μικρασιατών Βορείου Αττικής η "Αγία Σοφία".
- Εταιρεία Μελέτης της καθ' ημάς Ανατολής <https://www.facebook.com/etmelan1/>
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Σικάγου.
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών περιοχής Washington D.C.